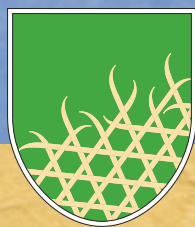

Poštnina plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

104/ XIX, januar – februar 2017

Glasilo občine Sodražica

Vsebina

- 3 ŽUPANOVA STRAN**
O naših vizijah in realnostih
- 4 AKTUALNO**
Občina pomaga
Požar v Globeli
- 5 REPORTAŽA IZ NASLOVNICE**
Smučanje je zabava
- 6 IZ POSLANČEVE ZAPISNICE**
- 7 NE SPREGLEJTE**
Pozor – pešči!
- 8 DRUŠTVO UPOKOJENCEV**
Predstavljamo: Ana Marija Drobnič
Aktivnosti Društva
- 10 VRTEC**
- 11 ŠOLA**
Šolske Prešernove nagrade
- 12 OTROCI**
Vzgoja
Pozor: VPIS OTROK V VRTEC
Demografska statistika
- 14 ŠEDRŽANKE**
Predstavitev voditeljic
Rekreacija
Prižig božičnega ognja
- 16 IZ DECEMBRA**
- 18 PREDSTAVLJAMO**
Športna dvorana Sodražica
Ribniški pasijon
- 20 KULTURA**
- 22 ZDRAVJE**
- 23 ŠPORT**
Extremovci na najvišjih mestih
Ribiči gradijo
Plavalci na državnem prvenstvu
Sibor na državnem prvenstvu
- 26 VAŠA STRAN**
- 27 NOVIČKE IZ KNJIŽNICE**

Foto na naslovnici:
Žiga Lovšin

Mozaik

PIŠE: DARJA VETRIH, NAMESTNICA URENDNICE

ČRNO BELO

Ali se tudi vam včasih zazdi, da smo ljudje čudna bitja? Imamo se za pametne, razgledane, vsevede, izobražene, aktivne, zanimive. Le stežka si znamo realno ogledati tudi drugo plat te naše edinstvenosti. Smo tudi krivični, opravljeni, škodoželjni, nemarni, vase zagledani in včasih tudi zlobni.

Na srečo ni vse tako črno belo. Na srečo imamo vsi ljudje svoje kvalitete, ne glede na dejstvo, da »nismo ravno popolni«.

Fino bi bilo, če bi bili vsi samo dobri, da bi bili v resnici taki, kot si želimo, da bi nas videli ljudje. Pa smo vsi samo ljudje. Vsi si želimo, da nas okolje sprejme, spoštuje ter nas kdaj pa kdaj tudi pusti pri miru. Le zakaj sami nismo taki do drugih?

FEBRUAR

Januarja smo si postavljali nove cilje. Februarja moramo že pokazati kakšen rezultat. Februarja je praznik kulture. Govori se Prešernu, omenja se mačehovski odnos do kulturnikov, obišče se kakšno kulturno prireditev (več). Ob dosežkih naših športnikov z veseljem zapojemo ali pa vsaj prisluhnemo Zdravljici.

Februarja se bodoči dijaki in študenti podajo na informativne dneve. Kam? Kaj si želim? Kaj zmorem? Kaj od mene pričakujejo? Kaj pa bo po koncu šolanja? Gre za prve življenjske odločitve. Prične se novo ocenjevalno obdobje, trud za veliki finale, zbiranje točk. Je tudi čas semestrskih izpitov. Učenje, študij. Mogoče je prav, da tem mladim povemo in jih vzgajamo v duhu, da dejansko nič ni dokončno in nič ni tako usodno. Da imamo celo življenje čas, da si ga krojimo, po korakih.

Februarja so zimske šolske počitnice. Ugotavljamo, ali bo še kaj snega, da bodo naši šolarji imeli kaj početi, da ne bodo samo pri telefonih. Pri pametnih telefonih, ki so še bolj pri roki kot računalnik. In lažje se jih skriva, ko mama pride v sobo.

Februarja je tudi pust. Posamezni razigrani otroci še spoštujejo ta praznik in se podajo od vrat do vrat našemljeni v maskare. Vendar se je potrebno za to, da se našemiš, potruditi. Trud terja tudi to, da se v dokaj hladnem vremenu sprehodiš po soseski in počakaš pred vrati na bonbon, evro ali krof. Marsikje pa se vrata ne odpro več ... Marsikoga ni doma, saj v današnjem času ob dolgih delovnih in drugih aktivnostih domovanja večkrat samevajo do noči. Pa tudi otroci nimajo več take potrebe po bonbonih in krofih, saj jih je povsod dovolj. Evro ali dva? Premalo, da bi se splačalo ...

Februarja se dan daljša. Sonce ima vedno več moči, ptiči so vedno glasnejši. Vonjamo prihajajočo pomlad?

Februarja je tudi valentinovo. Praznik zaljubljenecov? Praznik trgovcev?

Kaj vse se ima zgoditi v februarju, pa četudi je to vedno najkrajši mesec v letu. Še Suhorobar izide.

PROVOKACIJA?

Sodražica, 23. februar 2062 – V rekreacijskem središču Izver je potekal 8. zimski triatlon. Organizator, Smučarski klub Sodražica, je izrazil zadovoljstvo, da so zime zadnja leta končno spet takšne, kot so bile – mrzle in zasnežene. Številni tekmovalci iz domačih in tujih logov so se pomerili v superveleslalomu, s startom pri nekdanjem oddajniku, teku na smučeh in hitrostnem drsanju na obnovljenem umetnem jezeru. Za odlično kulinarčno doživetje ob prireditvenem prostoru je tudi tokrat poskrbelo Turistično društvo Sodražica v sodelovanju z okoliškimi kmetijami. Obiskovalci so bili očitno zadovoljni z lokalno pridelano hrano, ponudniki nočitev pa so se pohvalili, da so bile turistične kapacitete razprodane tekom cele zimske sezone.

NASLEDNJI SUHOROBAR

Rok za oddajo gradiva je **3. april 2017**. Gradivo, predloge in vprašanja nam lahko pošljete na naslov: **suhorobar@gmail.com**

O NAŠIH VIZIJAH IN REALNOSTI

PIŠE: BLAŽ MILAVEC, ŽUPAN

Začetek leta je priložnost za postavitev novih ciljev. Tako se je tudi naša država odločila, da zimski čas predvidi za predstavitev vizije za našo državo tja do leta 2050. Imeti vizijo in z njo tudi strategijo za njeno uresničenje je enostavno nujno. Če govorimo o postavitvi ciljev, to drži. Drugo vprašanje pa je ali je imeti nek pisan in dobro plačan dokument, ki nosi naslov vizija, dovolj. Sam nisem ravno pristaš tovrstnih dokumentov, sem pa vsekakor pristaš postavljanja ciljev in prizadevanja za njihovo doseganje, pri čemer je zame forma manj pomembna, pomembnejša je vsebina. A v današnjem milenijskem svetu je forma v duhu transparentnosti in lažje preverljivosti v prednosti pred vsebino stvari.

A ni sedaj namen razpravljati o obliki opredelitve in določitve vizije, ampak o njenem pomenu, pomenu vedeti, kaj neka skupnost sploh hoče in želi ter kako bo kaj tudi uresničila. Vizija npr. občine je tesno povezana najprej z njenimi pristojnostmi in nalogami, ki ji gredo po zakonu. Delovanje predšolske vzgoje in osnovnega šolstva, zdravstva na primarni ravni, delo občinskih gospodarskih služb na področju vzdrževanja cest, zimske službe, odpadkov, vodooskrbe itd., do služb s področja socialnih in humanitarnih programov, varnosti prebivalstva v okviru civilne zaščite in gasilstva so najpomembnejša področja lokalne samouprave, ki so zakonsko določena. Poleg tega predstavlja vizija tudi kakovost in funkcioniranje drugih dejavnikov v nekem lokalnem področju, razvitost družbenega in sploh javnega življenja ter končno tudi razvoj.

Zakon, ki ureja področje lokalne samouprave, pristojnosti občin določa v zelo klasičnem, ozkem pomenu. Pričakovanja ljudi pa narekujejo ravno obratno, angažiranje občin pri urejanju številnih področij življenja. Pač razumljivo, veliko lažje je iti na občino do župana, da se za nekaj pobriga, ne glede ali je to sploh stvar občine ali ne, kot pa hoditi od Poncija do Pilata na državnem ali katerem drugem nivoju. Problem tega razkoraka ni v tem, da se na občinah ne bi želeli za kaj pobrigati, problem je velikokrat v nemoči, ki je celo zakonsko podprta. Predvsem pa je problem v zagotavljanju financiranja. Naša ustava državi nalaga, da zagotavlja dovolj sredstev občinam

za vse naloge, ki so ji določene. Zato je tudi obseg zakonsko določenih nalog bistveno ožji, kot je dejansko obsežno delovanje in financiranje s strani občin. Marsikje je namreč država uvedla kakšno ugodnost ali dodelila neke pravice in tudi poskrbela za finančno podporo, dokler je to bilo politično zanimivo, potem pa je to prepustila občinam. Tako poznamo kar nekaj šolskih in obšolskih programov, ki so lepo zaživel med otroki, a jih je država opredelila kot nadstandard in s tem seveda prenehala financirati. V izogib negotovanju staršev pač takšna področja prej ali slej pridejo v okvir financiranja občin. Zagotavljanje sredstev za delovanje zdravstvenih domov je naloga države oziroma zdravstvene blagajne. A če jih zaradi varčevalnih ukrepov le-ta omeji, potem morajo spet občine dodati (povečati) svoj delež, da kakšen program ne izpade in ni nemira med ljudstvom.

Angažiranje in financiranje na področjih, ki niso prvenstveno opredeljena kot občinska pristojnost, zajeda v čas in kar je še bolj ključno v razpoložljiva finančna sredstva, ki so sicer namenjena zakonsko določenim stvarim. Kaj pomaga, če občina pripravi okoljski projekt npr. izgradnje kanalizacije, kar sodi v njeno pristojnost in ga uspešno tudi izvede, če pa imajo ljudje večji problem z mobilnim signalom, zaprto bančno poslovalnico, slabimi javnimi prevozi itd., kar sicer vse sodi v

okvir državnih gospodarskih javnih služb. Z angažiranjem oziroma financiranjem tam, kjer občina neposredno ni pristojna, pomeni zmanjšanje angažmaja, predvsem pa zmanjšanje (pomanjkanje) finančnih sredstev tam, kjer je pristojna.

Usoda lokalne samouprave je v tem, da je blizu ljudem. Dobra plat tega je stik z realnostjo in pričakovanji ljudi, slaba pa »odgovornost« za skoraj vse mogoče probleme, s katerimi se pač moramo ukvarjati ljudje. Zato je tudi vizija takšnih skupnosti, kot je občina, zelo delikatna stvar. Postaviti si za cilj kakovostno izvajanje zakonsko določenih nalog je sicer najbolj realno, a roko na srce ne preveč dopadljivo. Nasprotno zelo dopadljivo pa je postavljati vizije z visokimi cilji, ki so vpeti v različna področja, na katerih žal občine kot take nimajo pomembnega vpliva, vsaj neposrednega ne. Po eni strani je dolžnost občin, da izvajajo svoje naloge v okviru pristojnosti in zmožnosti, po drugi strani pa ne zadovolji pričakovani občank in občanov, ki si poslanstvo občine kot lokalne skupnosti predstavljajo drugače, predvsem bistveno bolj širše, kot je to določeno z zakonom in za kar ima občina sploh razpoložljiva sredstva.

Seveda ni težava pri ljudeh, ki pač živimo svoje življenje in se moramo ukvarjati z različnimi težavami, ne glede pod katero pristojnost kaj sodi. Tu je mišljeno spodbuditi razmislek o razširitvi pristojnosti in nalog občin onkraj sedaj zakonsko postavljene meje. Nesmiselno si je zatiskati oči, da se bodo spremenili ljudje in od občin pričakovali le to, kar je določeno v zakonu. Briga jih zakon. Bolj konstruktivno je razmisliti o novi vlogi in poslanstvu občine kot lokalne samouprave in jo nadgraditi na današnje potrebe in pričakovanja ljudi. Konkretno to pomeni tudi doseči, da se določena področja, ki so naravno povezana z življenjem neke lokalne skupnosti, vsaj delno, če ne v celoti, spet kot je nekdaj že bilo, prenesejo pod občinske pristojnosti oziroma vključi občine v njihovo urejanje. Državi pa naj ostane regulativa in nadzor. Na prenos določenih področij v okvir občinskih pristojnosti država verjetno ne bi imela niti toliko proti, kakor bi imela proti finančnim prerazporeditvam. Država bi namreč morala povečati tudi sredstva,

ki so namenjena občinam. Slovenija danes velja za državo z enim od najnižjih deležev sredstev za lokalno samoupravo v Evropi, kar jo tudi po finančni plati uvršča med zelo centralistične države. Zato je povečanje sredstev seveda politično vprašanje, ki je povezano s priljubljenostjo takšne odločitve.

Glede na to, da je javno mnenje indiferentno celo do povišanja povprečnine, preko katere se financira vse v občinah (od programov v vrtcih, šolah, delno tudi v zdravstvu, šport, kultura, različne subvencije in investicije itd.) in od katerega imamo vsi korist, saj je vsak izmed nas pač občan neke občine, potem verjetno ne gre pričakovati, da bo tudi naša država hotela lokalnim skupnostim prepustiti večji kos finančne pogače od drobtinic, ki jih namenja sedaj.

Vsekakor gre za kompleksno in bolj zahtevno vprašanje, ki se ga mora reševati odgovorno, ne pa ga zbanalizirati na raven diskusij o potratnosti občin zaradi njihovega števila, odpoklicih in podobnih populizmih, kjer se ve, kakšno mnenje si lahko ustvarjamo ljudje. V takem »vzdušju« je zelo lahko pisati vizije. Koliko jih je smiselno, pa je drugo vprašanje.

OBČINA SODRAŽICA POMAGA OBČANOM V STISKI

Občina Sodražica je namesto novoletne poslovne obdaritve poklonila predvidena sredstva v višini 600,00 EUR Župnijski Karitas Sodražica kot namenska sredstva v obliki finančne pomoči družini iz naše občine, ki se je znašla v finančni stiski.

Občinski svet Občine Sodražica je na svoji 1. dopisni seji dne, 6. 1. 2016, sprejel sklep o dodelitvi nujne finančne pomoči v višini 3.000,00 EUR družini iz Globeli, ki jo je prizadel požar v začetku leta.

OBVESTILO

Spoštovani občani, zaradi povečanega obsega dela Irene Češarek, dr. med., specialistke splošne medicine v diabetološkem dispanzerju, je zdravstveno varstvo občanov občine Sodražica ob petkih v dopoldanskem času zagotovljeno s strani zdravnika po tedenskem razporedu iz ZD Ribnica.

Hvala za razumevanje!

Lidija Šmalc, dr. med.,
direktorica ZD Ribnica

POŽAR V GLOBELI

PRIPRAVIL: METOD PUCELJ, VODJA INTERVENCIJE

Iz Republiškega centra za obveščanje (ReCo) je 3. januarja ob 22:02 PGD Sodražica preko pozivnikov prejelo poziv, da gori stanovanjska hiša v Globeli. Po prihodu v gasilski dom smo se opremili z zaščitno opremo ter z vso razpoložljivo tehniko in vozili odhiteli na mesto dogodka. Tik pred nami je prispelo PGD Žimarice-Globel in Podklanec. Ob prihodu na požarišče je bilo ostrešje stanovanjske hiše v popolnem gorenju. Po hitrem ogledu gorečega objekta se je določil postopek gašenja. Odklop elektrike na gorečem objektu je opravil dežurni delavec podjetja Elektro, ki je bil interventno vpoklican preko ReCo. Za pomoč pri zagotavljanju varnega gibanja po poledenem dvorišču je bila aktivirana tudi Komunala Ribnica, ki je z mešanico soli in peska posula ves prostor dvorišča. Stanovalca sta bila pred prihodom gasilcev ob pomoči sosedov rešena na prosto in varno mesto. Začetno gašenje z zunanje strani na goreče ostrešje je potekalo z dvema napadalnima vodoma z odvzemom vode iz cisterne ter odvzemom vode iz bližnjega potoka, ki teče ob hiši. Po delni zadušitvi gorečega ostrešja so se napadalci opremili z izolirnimi dihalnimi aparati (IDA) ter s tretjim napadalnim vodom po zunanjem delu stopnišča prišli do mansardnega stanovanja in nadaljevali z gašenjem v notranjosti. Zaradi obširnega požara je bilo potrebno napadalne skupine parov z IDA večkrat zamenjati.

Za dodatno pomoč pri zagotavljanju napadalnih skupin z nosilci IDA sta bila aktivirana še PGD Zamostec in PGD Vinice-Zapotok. Ko je bil požar lokaliziran, smo z zunanjimi napadi začasno prenehali in držali varovanje. V

notranjost je bila napotena še dodatna skupina gasilcev z IDA, ki je ob gašenju odkrivala manjša žarišča in s priročnim orodjem odstranjevala stropno oblogo in izolacijo. Po pogasitvi žarišč se je vse prostore pregledalo še s termo kamero, s katero je bilo ugotovljeno, da ni več nevarnosti za ponoven vžig. Pred zaključkom se je še enkrat opravil pregled vseh prostorov.

V dogovoru z domačim PGD Žimarice-Globel in Podklanec je bila določena požarna straža, ki je prevzela vodenje dežurstva, in bi po potrebi posredovala.

S strani GZ Ribnica je bil med samim posredovanjem aktiviran še serviser, ki je zagotovil dostavo dodatnih jeklenk za IDA.

Na požarišču je bila prisotna tudi patrolja PP Ribnice, ki je skrbela za zavarovanje in varnost na dovozni cesti ter ekipa nujne medicinske pomoči ZD Ribnica za morebitno nudenje prve pomoči domačim in drugim sodelujočim na intervenciji.

Na požarišču intervencije sta bila prisotna tudi Blaž Milavec, župan občine Sodražica ter Andrej Pogorelec, poveljnik občinskega štaba civilne zaštite Sodražica, ki sta spremljala dogajanje in bila v pripravljenosti za posredovanje celotnega štaba.

Po določenem času, ko ni bilo več zaznati nevarnosti, se je intervencija po posvetu s policijo zaključila. Na intervenciji je sodelovalo 38 članov gasilskih društev in en član gasilske zveze.

SMUČANJE JE ZABAVA, RAZVEDRILLO IN UŽITEK

PIŠE: JASNA JANEŽ, FOTO: ŽIGA LOVŠIN

Glasba, nasmejani smučarji, veliko otrok in sonca. Tako veselo vzdušje je bilo na smučišču Izver v soboto, 28. januarja. Še mene je zamikalo, da bi se spustila po zasneženi strmini in se nato okrepcala s še vročim hotdogom ...

»Začetki smučišča segajo v leto 1969/70, ko je v Sodražico prišla prva vlečnica. Bila je iz Švice,« nam pove predsednik Smučarskega kluba Sodražica, Marjan Grajš. Ta vlečnica se je uporabljala nadaljnjih trideset let. Najprej se je s smučarji v Izverju ukvarjalo Turistično društvo Sodražica, kasneje pa je bil ustanovljen smučarski klub pod vodstvom Toneta Mateliča. Klub je vodil do leta 2013. Od takrat naprej ga vodi Marjan Grajš. »Za vodenje smučišča so potrebni vsaj trije ljudje. To so vodja obratovanja, strojnik, nadzornik oz. reševalec. Slednja dva sta namreč lahko v eni osebi. Pristojne osebe morajo imeti opravljene določene izpite in zdravniški pregled. Vse to je potrebno za varnost smučišča, saj med vikendi pride tudi do dvesto ljudi,« nam pove sogovornik in dodaja, da je med tednom obisk malo manjši, med sedemdeset in osemdeset obiskovalcev dnevno. Razlog za manjši obisk med tednom je tudi odprtost smučišča, saj od ponedeljka do petka obratuje le od 17. do 21. ure, medtem ko za vikende in praznike cel dan, torej od 9. do 21. ure oziroma ob nedeljah do 20.00. Med obiskovalci je največ domačinov, pridejo pa tudi od drugod. Iz Kočevja, Grosuplja, Postojne, Ljubljane, celo iz Kopra. Da vsi ti lahko uživajo na snegu, je potrebno le-tega umetno narediti, saj naravnega ni dovolj. »Imamo dva topa, s katerima ga delamo. Minimalna temperatura zraka mora biti -6 0C. Večino dela poteka ponoči, vodo pa dobimo iz Bistrice,« pove sogovornik in dodaja, da brez umetnega zasneževanja letos smučanja v Sodražici zagotovo ne bi bilo. To prav gotovo ne bi bilo vseč smučarjem, pa tudi ne Mateju Pajničju,

ki v lesenem kiosku ob smučišču z imenom »Ferbežajev hram« prodaja čaj, kuhano vino in še kaj bi se našlo. Matej pravi, da se največ proda ravno teh dveh toplih napitkov, da pa iz Izverja ne smeš domov brez hotdoga, sploh če si otrok.

In kaj pravijo drugi obiskovalci smuke? Dekle, ki prihaja iz Loškega Potoka, sicer pa živi v Sodražici, pove, da pride večkrat smučat in pomagat pri sami organizaciji. Kot prednost izpostavi bližino smučišča. V bistvu ji je vseč kar vse. Par iz Dolenje vasi pove, da je letos prvič v Izverju ter pohvali dobro pripravljen teren in domače okolje. Oče in hči iz Velikih Lašč sta za Izver izvedela od soseda, hči je tu obiskala smučarski tečaj. Tudi tega namreč lahko obiščete v Sodražici.

Vodja smučarskih vaditeljev, Helena Troha, pravi, da so vaditelji vedno zelo zaposleni z učenjem otrok. V šoli smučanja, ki jo organizira Smučarski klub Sodražica, poučuje deset vaditeljev prostovoljcev. V tej sezoni so do konca januarja na tečaju imeli šestdeset otrok. Večina je začetnikov, ki se učijo prvih zavojev. Smučarske spretnosti pridobijo preko igre. Helena pravi, da je

smučanje zabava, razvedrilo in užitek. In kdaj je najbolje, da otrok prične smučati? »To je težko določiti, saj so otroci različni. Nekateri imajo dobre motorične sposobnosti, drugi slabše, eni so pogumni, drugi prestrašeni. Otroka lahko začnemo učiti smučati nekako med tretjim in četrtem letom starosti. Seveda pri tej starosti ne moremo pričakovati hitrega napredovanja, ker otrok težje razume navodila, pa tudi fizične napore težje prenaša. Hitrejše napredovanje znanja smučanja je pri starosti petih let in starejših. Pri tej starosti so otroci bolj dojemljivi in lažje sledijo navodilom,« razloži vodja vaditeljev. Dodaja še, da opažajo, da se majhni otroci manj bojijo kot starejši. »Strah jih je poškodb, do katerih lahko pride. Kljub pogostim padcem pri začetnikih do hujših poškodb na srečo še ni prišlo,« pojasni Helena in dodaja: »Delo z otroki je vedno zanimivo in polno različnih doživetij. Nemalo otrok že prvo uro, ko ne znajo narediti niti enega zavoja, nenehno sprašujejo, ali se lahko spustijo z vrha smučišča ali pa povprašujejo, če gredo lahko sami na vlečnico.«

Naj pa še zaključim s Heleninimi besedami: »Upamo, da nam bo letošnja zima naklonjena s snegom in dobrimi pogoji za smučanje, da bomo veseli do smučanja prenesli še na veliko otrok. Tako otroci kot tudi odrasli vabljeni na naše smučišče Izver.«

CERARJEVI NOVI OBRAZI ZA NOVE (IN BOLJ BRADATE) NOVE OBRAZE

PIŠE: JOŽE TANKO, POSLANEC SDS

Se ta oblast trudi za slovenske delavce in upokoјence ali ilegalne migrante?

Če pogledamo aktivnosti Cerarjeve vlade, je to vprašanje povsem na mestu. Zakaj?

Državni sekretar na ministrstvu za notranje zadeve Boštjan Šefic po Sloveniji mrzlično išče lokacije, ki bi bile primerne za nastanitev velikega števila ilegalnih migrantov. Nekaj »primernih« nepremičnin ima v različnih okoljih v lasti država, druge so v lasti občin in raznih nepremičninarjev. Razgovori z župani so odmaknjeni od oči javnosti. Povsod, kjer občani ugotovijo, da se jim namerava podtakniti ilegalce, se zgodi narod. Tudi v občinah, ki so izrazito levo usmerjene in imajo že desetletja izrazito leve lokalne oblasti. Upori in zahteve po referendumih so izražene v Velenju, Črnomlju, upirajo se v Lendavi, Mariboru ... To ni čudno, saj so prizori in posledice, ki jih spremljamo v drugih državah, strah vzbujajoči. Vrstijo se posilstva, umori, napadi na otroke in starejše, uničuje se lastnina. Nihče ni varen.

Kljub vsem tem preverljivim dejstvom pa si Cerarjeva vlada in levičarji močno prizadevajo, da bi Slovenija za te ilegalne migrante postala privlačna država. Že lani, ob izbruhu migrantskega vala, je Slovenija

izvajala mejne kontrole zelo površno in v nasprotju s slovensko zakonodajo in mednarodnimi sporazumi, kar nas utegne še drago stati. To je povzročilo, da so Avstrijci močno poostriili kontrole na meji in da sedaj uvajajo še dodatne omejitve za slovenske prevoznike in tja napatene delavce, pri čemer se Cerarjeva vlada sploh ne odziva.

Kot da to še ni bilo dovolj, pa sedaj vlada pripravlja še posebno stanovanjsko ponudbo za migrante, pri čemer v razpisu zahteva nadstandardno opremo. Stanovanja naj bi imela štedilnike s steklokeramičnimi ploščami, LCD televizor, usnjeno opremo ... Takega standarda, ne samo da ti ilegalci doma niso imeli, nima ga velika večina slovenskih družin. Nič od te opreme nimajo niti stanovanja, v katerih bivajo poslanci in zanje plačujejo državi 200 € ali več mesečne najemnine.

Po podatkih Računskega sodišča, ki je opravilo revizijo »migrantskega poslovanja« vlade, plača vlada iz državnega proračuna za vsakega ilegalnega migranta vsaj 1963 €. Kar pomeni, da morajo za vsakega ilegalca delati vsaj 3 (trije) delavci. Tu ne Cerarjeva vlada ne levi anarhisti ne vidijo nobenih problemov in niso za nobene omejitve. Že vnaprej govorijo o človekovih pravicah teh ljudi, ki jih tu sploh še ni. Za ilegalne migrante si je Cerarjeva vlada rezervirala več kot 120 mio €, če bo potreba večja, bo pa še

dodala. Ko pa gre za naše ljudi, za tiste, ki so ali še ustvarjajo blaginjo te države, ko gre za delavce, šolarje, upokoјence ... pa stiskajo. Govorijo, da ni denarja, da se pokojnine lahko povečajo le za 3 € mesečno, da ZUJF, ki so ga že večkrat popravili, ne dopušča večjih izboljšav ...

Skratka, za tiste, ki so si z odpovedovanjem in garanjem pridobili neko premoženje, se predpisujejo vedno novi ali višji davki, obračunavajo se jim vse stroške javnih storitev in če ne zmorejo, jim za dodeljene socialne pomoči vpisuje hipoteke na premoženje ali pa se jim premoženje preprosto zarubi.

To, kar počne Cerarjeva vlada ob podpori skrajnih političnih in civilnodružbenih levičarjev in anarhistov, meji že na norost. Vse tiste, ki opozarjamo in poskušamo te blodnje omejiti, označujejo za homofobe, izmečke, klerofašiste ...

Na primeru Slovenije se je pokazalo, da novi, t. i. politično neobremenjeni obrazi, ki so na volitvah dobili oblast, ne delajo za nas, ne pomagajo nam v naših težavah, ampak so jim prioriteta novi »novi obrazi«, ki prihajajo iz tujih dežel, ki nosijo brade in pred katerimi ni nič varno. Kamorkoli so prišli, so se izkazali po nasilju in krutosti in se ponavadi ob tem še naslajali.

Najbrž si znate razložiti, zakaj »Cerarjevi« to počnejo.

SLOVENIJA POTREBUJE BOLJ SPODBUDNO DRUŽINSKO POLITIKO

PIŠE: LJUDMILA NOVAK, POSLANKA V DZ RS

Poslanci Nove Slovenije, krščanski demokrati, mesečno obiščemo eno izmed slovenskih regij. Srečujemo se s podjetniki, obrtniki, kmeti, župani, predstavniki civilne družbe in z drugimi

državlјani, ki nam želijo predstaviti svoje delovanje in tudi probleme, s katerimi se dnevno srečujejo. Ta srečanja nam zelo koristijo in pomagajo pri opravljanju našega političnega dela, ko predlagamo in sprejemamo zakone in druge pomembne odločitve v parlamentu. Mediji žal večkrat poročajo o problemih kot pa o uspehih, zato slovenska javnost niti ne ve, koliko uspešnih podjetij imamo v Sloveniji, na račun katerih

Slovenija beleži gospodarsko rast. Žal vedno znova ugotavljamo, da bi lahko bila Slovenija še bolj uspešna, če bi bili sprejeti ukrepi za spodbujanje gospodarstva, na katere nas vedno znova opozarjajo obrtniki, podjetniki in gospodarstveniki. Na račun gospodarske rasti pa so se povečali apetiti sindikatov javnega sektorja, ki zahtevajo odpravo vseh začasnih omejevalnih ukrepov iz Zakona za uravnoteženje javnih financ, čeprav se državni dolg samo povečuje.

Za NSi so izredno pomembni ukrepi za zvišanje rodnosti, saj se v Sloveniji letno rodi okrog 10.000 otrok premalo za naravno obnavljanje naroda. Seveda staršem ne more nihče predpisati, koliko otrok naj imajo. Ustrezna družinska politika, kot je bil brezplačni vrtec za drugega otroka, pa je marsikoga spodbudila, da se je odločil še

za drugega ali tretjega otroka. V Sloveniji se rodi povprečno 1.5 otroka na žensko. Za naravno obnavljanje naroda pa potrebujemo najmanj 2.1 otroka na žensko. Zato bo NSi znova predlagala spodbudne ukrepe za izboljšanje rodnosti, saj je prav od števila rojstev odvisna prihodnost slovenskega naroda. Od števila za delo sposobnih ljudi in od števila zaposlenih prebivalcev so odvisne tudi pokojnine prihodnjih rodov. Priseljevanje v omejenem obsegu sicer lahko obogati narod, ne more pa ga ohraniti, ne da bi se pri tem bistveno spremenila kultura in druge vrednote, ki so skozi stoletja oblikovale slovenski narod. Zato je potrebno več pozornosti nameniti ukrepom za spodbudno družinsko politiko, ki nam bo dajala upanje za obstoj slovenskega naroda.

BODI VIDEN, BODI PREVIDEN – POZOR, PEŠCI

PRISPEVEK JAVNE AGENCIJE RS ZA VARNOST PROMETA, SEKTOR ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU

Pešci spadajo med ranljivejše udeležence v cestnem prometu, zato je njihova varnost ena izmed prioritet nacionalnega programa in preventivnih ter vzgojnih aktivnosti Javne agencije RS za varnost prometa (AVP), ki je nosilec nacionalne preventivne akcije za večjo varnost pešcev, kjer se posveča posebno pozornost uporabi odsevnih predmetov, pravilnem ravnanju v cestnem prometu in upoštevanju omejitev hitrosti v naseljih ter odstopanju prednosti pešcem pred označenimi prehodi s strani voznikov.

Delež umrlih pešcev se je v lanskem letu (2016) primerjalno z letom 2015 povečal za 38 % (iz 16 mrtvih v letu 2015 na 22 mrtvih pešcev v letu 2016, od tega kar 5 mrtvih na avtocestah). Delež mrtvih pešcev predstavlja 17 % delež med vsemi smrtnimi žrtvami prometnih nesreč v letu 2016. Število hudo telesno poškodovanih pešcev se je primerjalno z letom 2015 v letu 2016 povečalo za 8 %, torej iz 124 na 134 hudo telesno poškodovanih.

V zadnjih letih je problematično predvsem veliko število prometnih nesreč z udeležbo pešcev v naselju (v letu 2016 - 11 mrtvih in 121 hudo telesno poškodovanih v naselju), med drugim tudi na prehodih za pešce, kjer so v preteklem letu umrli štirje pešci. Opazna je tudi problematika alkoholiziranosti med umrlimi pešci, kjer je bila pri petih ugotovljena visoka stopnja alkohola v krvi (v preteklem letu so pešci pod vplivom alkohola povzročili 23 prometnih nesreč).

Med glavnimi vzroki prometnih nesreč z najhujšimi posledicami za pešce prednjači v letu 2016 nepravilnost pešca pri prečkanju vozišča (10 mrtvih in 32 hudo telesno poškodovanih) in neupoštevanje pravil o prednosti (5 mrtvih in 40 hudo telesno poškodovanih pešcev), v veliki meri tudi neprilagojena oz. prehitra vožnja voznikov (4 mrtvi in 11 hudo telesno poškodovanih). Največ prometnih nesreč z udeležbo pešcev se zgo-

di v jesensko-zimskih mesecih. Posledično so tudi preventivno-vzgojne aktivnosti AVP in ostalih deležnikov usmerjene v to obdobje.

Preventivna akcija posveča posebno pozornost večji osveščenosti pešcev, še posebej starejših in otrok – šolarjev, in voznikov glede pravilnega ravnanja v cestnem prometu. Poleg tega s terenskimi akcijami in preventivnim delom povečujemo uporabo odsevnih teles pri pešcih, ki so izpostavljeni tveganjem prometnih nesreč in zmanjšani vidljivosti. Pri tem se spodbuja uporaba odsevnih teles tudi pri rekreativnih tekačih. Proaktivno preventivno delo za večjo varnost pešcev se učinkovito dopolnjuje tudi z vključenostjo Policije, lokalnih svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, nevladnih organizacij in verskih skupnosti.

Med smrtnimi žrtvami pešcev nadpovprečno izstopajo starejši udeleženci. V letu 2016 namreč beležimo kar 10 mrtvih,

56 hudo telesno poškodovanih in 109 lažje telesno poškodovanih pešcev s starostjo nad 64 let. Za večjo vidnost in varnost pešcev je torej potrebno opozoriti na nujno uporabo odsevnih teles in svetlejših oblačil ter uporabo prometnih površin, ki so namenjene za hojo pešcev.

Skladno s cilji nacionalnega programa se krepijo tako preventivne aktivnosti kot tudi ukrepi za umirjanje prometa, hkrati pa se zagotavlja pešcem prijaznejša infrastruktura (hodniki in območja za pešce, urejeni prehodi, šolske poti in avtobusna postajališča) z inovativnimi prometnimi ukrepi za večjo varnost pešcev.

Za večjo varnost pešcev velja omeniti tudi varnostne sisteme in prilagoditve vozil. Avtonomni zavorni sistemi, oblika in zaščita sprednjega dela pokrova vozila, sistemski detektorji pešcev in inteligentne tehnologije, vse to so napredni varnostni ukrepi avtomobilske industrije, ki vplivajo na večjo varnost pešcev. Pri tem velja biti posebej pozoren na tišja električna in hibridna vozila.

Za večjo varnost pešcev moramo upoštevati naslednje:

- Pešec mora uporabljati prometne površine, namenjene hoji pešcev (pločniki, hodniki, prehodi, podhodi, nadhodi).
- V kolikor ni zagotovljenega hodnika za pešce, mora pešec hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje.
- Pešec se mora vedno prepričati o varnem prečkanju ceste. Preden stopimo na vozišče, obvezen pogled levo in desno. Cesto prečkamo hitro in brez nepotrebnega ustavljanja.
- Ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti moramo nositi odsevník na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču. Poskrbimo za večjo vidnost in varnost z uporabo svetlih in odsevnih oblačil ter odsevnih

bodi previden

teles (odsevni trakovi, kresničke, uporaba svetilke).

- Obvezna uporaba prehodov za pešce. Na semaforiziranih prehodih počakati na zeleno luč za pešce (predhodno pogled levo in desno), na nesemaforiziranih prehodih posebno pozornost nameniti približujočim se vozilom, da se ta dejansko ustavijo iz obeh smeri (vzpostavitev očesnega kontakta z voznikom, dvig roke).
- Učenci prvega in drugega razreda osnovne šole morajo na poti v šolo in iz nje, poleg odsevnika, nositi tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu. Odrasli, ki ob cesti spremljajo otroke, le te držijo za roko na zunanji strani, proč od ceste.
- Na avtocesti se ne smemo zadrževati izven vozila ob cestišču, saj je to izredno nevarno. V primeru izrednega dogodka poskrbimo za svojo varnost: vozilo ustavimo na odstavnem pasu z vsemi delujočimi utripalkami, oblečemo odsevník telovnik, zavarujemo mesto dogodka z varnostnim trikotnikom, izstopimo iz vozila in se umaknimo na varno za zaščitno ograjo ter pokličimo pomoč.
- Vozniki poskrbite predvsem, da vozite zmerno (počasneje ob megli, dežju, snegu in slabši vidljivosti), pričakujte pešce na cestah in jim odstopite prednost, pozorni bodite tudi na pešce na vozišču, kjer ni pločnikov. Za dobro vidljivost poskrbite s čiščenjem vseh stekel in ogledal na vašem vozilu. Ne uporabljajte mobilnega telefona med vožnjo, saj na ta način ogrožate tudi pešce.

ANA MARIJA DROBNIČ :

»BITI UČITELJ JE NEKAJ NAJLEPŠEGA.«

PIŠE : CVETKA VESEL, FOTOGRAFIJE IZ DOMAČEGA ARHIVA

Bilo je leto 1957, ko se je mlada dvajsetletna učiteljica Ana Marija Miklavčič s pošto kočijo peljala proti Sodražici, kjer jo je čakala prva služba. Pred tem za Sodražico še slišala ni, prvo delovno mesto ji je bilo odrejeno z dekretom. Začel se je pisati nov list njenega življenja.

Otroška leta je preživela na Malem Hudem pri Ivančni Gorici, kjer se je 1937 rodila mladi mamici. Vojna vihra ji je vzela očeta in očima. Z mamo in bratom so živeli pri stari mami in stricu, ki je bil slep. Mama je po vojni odšla za eno leto v Ljubljano, kjer se je izučila za babico, da je lahko preživljala svoja otroka. Stric Rado je bil vedno ob njej, dal ji je več, kot da marsikateri oče svojemu otroku. Skupaj sta preživela zelo veliko časa, se pogovarjala, poslušala ptičje petje, raziskovala. Znal je zelo lepo pripovedovati. Približal ji je vrednote učiteljskega poklica. »Biti učitelj je nekaj najlepšega, vsem daje, vsem pomaga in vse vodi po poti znanja,« je govoril. Anica si je šolsko znanje nabirala za zidovi mogočnega samostana v Stični, kje je končala tudi gimnazijo. Odločila se je za učiteljski poklic in tega ni nikoli obžalovala.

Začetki njene poklicne poti niso bili ravno idilični. Ozek svet Sodraške doline, obdan z vzpetinami, jo je strašansko utesnjeval. Navajena je bila na odprto obzorje z razgledom daleč naokrog. Zelo lepo pa je bila sprejeta v kolektivu, kjer so bili v glavnem starejši učitelji in med njimi se je dobro počutila. Veliko ji je pomagala predvsem ga. Marija Lesar, ki ni nikoli delala razlik med otroki in je bila izredno poštena. Pouk je potekal že v novi šoli, vendar še ni bila dograjena. Učenci so prihajali od daleč peš, pogosto mokri in prezebli. Tudi razredi so bili slabo ogrevani in mrzli. Tako so morali

biti učitelji pri spodbujanju njihove pozornosti in vedoželjnosti zelo potrpežljivi. Anica je bila pri tem zelo uspešna. Učence je imela rada, verjela je vanje in za vsakega je imela toplo besedo. Tak odnos se ji je obrestoval in skoraj ni bilo učenca, ki ne bi osvojil osnovnega znanja.

Kljub temu si je Anica želela družgam, kjer je odprt svet, kjer ni snega in mraza, kjer so dobre prometne povezave. Po dveh letih je že pisala prošnjo za premestitev. Usoda pa je hotela, da je takrat od vojakov prišel mlad čeden fant Drobničev Viktor. Takrat je bilo v kraju veliko športnih dejavnosti in Viktor je v šolski telovadnici vodil skupino telovadcev. Tam so se njune poti srečale, preskočila je iskrica in Anica je ostala v Sodražici.

Anica in Viktor sta se poročila leta 1960. Stanovala sta v Drobničevi hiši s taščo in tastom. Tu je bila pred vojno znana gostilna. Kmalu sta si zgradila svojo hišo. Imata tri otroke, najprej sta se rodila Viki in Lilijana, po daljšem premoru pa še Maja. S posebnim žarom v očeh pa Anica govori o svojih vnukih, ima šest vnukov in eno vnukinjo. Nekateri so odrasli samostojni fantje in dekleta, trije najmlajši pa jo ob obiskih razveseljujejo s svojimi iskrivimi domisljicami.

Vida: »Učiteljica Anica je bila moja šolska mama, ki je spodbujala mojo vedoželjnost in krepila odločnost, da pri učenju nisem omagala.«

Letos bo minilo okroglih 60 let njenega prihoda v kraj. Jeseni bosta Anica in Viktor zakorakala v osemdeseto leto življenja. Še vedno sta zelo prijetna sogovornika, njun um je bister in svež kot nekoč. Staranje je neizbežen proces, ki se ga ne da zaustaviti. Toda če hočemo živeti dolgo in kvalitetno življenje, je treba umiriti svojo dejavnost in se posvetiti tistemu delu, ki nas umirja.

Anica sedaj svojim vnukom ureja pisno pričevanje o času njene in Viktorjeve mladosti, ki je bilo pred toliko

Stane: »Drobničeva tršica mi je enkrat rekla: »Ljubi moj Stane, daj malo lepše piši.« »Do takrat mi ni še nihče v življenju rekel LJUBI Stane. Tega ne bom nikoli pozabil.«

Fotografija iz leta 1963.

leti precej drugačno in neusmiljeno, a tudi lepo in nepozabno. Proučuje tudi rodovno deblo svoje in moževe družine. Ne zmanjka snovi za raziskovanje, kajti Drobničeva rodbina je kraju pustila svoj neizbrisen pečat. Dela je še veliko.

Danko: V šolo sem prišel z opeklinami na roki. Grozno me je peklo. Učiteljica Anica me je takoj odpeljala k zdravniku. Tolažila me je in bolečine so hitro minile.

Vselej se razveseli srečanja s svojimi nekdajnimi učenci. Malo ji je nerodno, ker nekatere včasih sprva ne prepozna, zato pa se spominja skupnih dogodkov iz šolskih let. Njeni učenci imajo same lepe spomine na svojo učiteljico Ano.

Anica, letos imate v družini kar nekaj okroglih jubilejev. Naj bodo leta, ki prihajajo, polna sonca, obzorje čim bolj odprto tako v naravi kot v duši.

Zakaj je bila ta učiteljica tako priljubljena? Nikoli se ni razjezila, nikoli ni imela slabega dne, ni delala izjem, vse je imela enako rada ...

Načrt dela DRUŠTVA UPOKOJENCEV za naslednje mesece:

- vsako sredo ob 9.00 uri - delavnica ročnih del **kvačkanje**,
- 7. marec - **proslava** ob dnevu žena in v počastitev materinskega dneva,
- marec - **volilni občni zbor**,
- od februarja do junija - **Športne igre Pokrajinske zveze Dolenjske in Bele krajine**,
- od marca dalje bo ob torkih **vadba Za harmonijo telesa in duha**.

NOVICE IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV SODRAŽICA

PROSTOVOLJKE LEPSAJO STARANJE SEBI IN DRUGIM

PIŠE: CVETKA VESEL

Minili so božično-novoletni prazniki, ko smo si izrekli vse lepe želje po zdravju in sreči. Še eno leto je šlo v zgodovino z vsemi dobrim in hudim. Upokojenci pri DU smo zadnji mesec preživeli še posebej delovno s ciljem, da bi bili sami zadovoljni in hkrati razveselili svoje vrstnike.

Kot vsako leto smo prostovoljke v programu starejši za Starejše obiskale vse občane v domovih za starejše. Tu prebivajo naši občani, ki so starostno onemogli in odvisni od pomoči drugih. Tisti, ki so še sposobni medsebojnega komuniciranja, se zelo radi pogovarjajo, predvsem pa želijo, da jih poslušamo, da sprostijo svoje misli, ki jih premlevajo v samotnih nočeh. Pričakovali so nas. »Če kaj prinesete ali ne, glavno je, da se spet malo pogovarjam,« se nas je razveselil še vedno bister možakar. Tako menijo tudi drugi in želijo, da ostanemo čim dlje.

Veliko onemoglih in bolnih občanov oskrbujejo svojci doma. Kjer je seveda to mogoče, saj je za to potreben čas in izreden napor. Tudi te smo obiskali, vsaj večino. Izrekamo pohvalo svojcem, ki za svoje onemogle družinske člane tako lepo skrbijo. Imamo primere, ko za priletnega bolnega zakonca, skrbi enako star drug zakonec. »Saj sva že več kot 60 let skupaj, kako naj ga (jo) pa zdaj kar tako pustim,« slišimo. Vse čestitke tudi vsem hčerkam, sinovom, snaham in še komu, ki kljub svojim obremenitvam z delom, vzorno skrbijo tudi za onemogle starše.

Ni pa povsod tako idealno. Nekateri, ki živijo doma in so še vedno sposobni skrbeti za svoje osnovne življenjske potrebe, pa so osamljeni. Osamljenost je najbolj boleča v času praznikov, tudi tem smo poskušali polepšati kakšno popoldne Marsikomu veliko pomeni občutek, da ni od vseh pozabljen. Osamljena osemdesetletnica nas je sprejela z besedami: »Joj, kako sem vesela, da ste prišli. Pa ravno danes sem bila tako čudno potrta.«

Nismo ljudje, če nimamo oči, srca in rok odprtih drug za drugega. Zato je vsak, ki lahko pomaga, nadvse dobrodošel.

Največja revščina je osamljenost – občutek, da te nihče ne ljubi.

(Mati Terezija)

ZAHVALJUJEMO SE
PODJETJU FIBRAN ZA
DONIRANIH 150 EUR ZA
NAKUP TISKALNIKA.

DECEMBRSKA USTVARJANJA IN PRIJAZNA NOVIČKA – PRIZNANJE

PIŠE: JELENA ŽURGA MIHELČ,
FOTO: TURISTIČNO DRUŠTVO LOŠKI POTOK

Spretne roke naših članic in članov so tudi lani pridno ustvarjale, še posebej ob koncu leta.

Na začetku decembra se je 12 članic zbralo na ustvarjalni delavnici, kjer so izdelovale božično-novoletne voščilnice. Tudi letos so ustvarjale po zamisli Ivanke Oražem, ki je vse leto zbirala reklamni papir, iz katerega je izrezovala kroge s sliko primerno za voščilnice. Še malo lepila in nekaj bleščic in voščilnica je bila gotova. Nastalo je veliko unikatnih izdelkov, ki so z dobrimi željami prispale do naših članov in vseh tistih, s katerimi dobro sodelujemo.

Moški člani društva so letos imeli glavno vlogo pri krašenju smrečice, ki je skupaj z drugimi krasila park. Na njej so se svetlikali lepo posrebreni češarki, posebej izbrani in nabrani na Primorskem. Kvačkarice smo v decembru sodelovale na izboru za lepo okrašeno smrečico v Loškem Potoku.

Sodelovalo je kar nekaj ustvarjalnih skupin, ki so pripravile zelo domiselne okrasitve. Me smo se odločile za kvačkane zvezdice in zvonč-

ke. V jesenskem času smo hitele s kvačkanjem zvončkov različnih oblik. Te smo dodale lanskim zvezdicam. Ko smo z Olgo in Nevenko obešale naše okraske na smrečico v turističnem centru, smo bile z delom zadovoljne. Na prireditev sta odšli Cvetka in Milka in presenečeno ugotovili, da smo zasedle prvo mesto. Bile smo presrečne. Dobile smo potrditev, da so kvačkarije, ki so bile nekoč vsakdanje znanje in lep izdelek, ljudem še vedno všeč. Tako postane človek živi zaklad znanj, ki naj ne tonejo v pozabo.

ŠTEFANOVANJE

PIŠE: IVANKA ANDOLJŠEK

Veselje, smeh in nasmejani obrazi. Praznične lučke in dobra volja na vsakem koraku. Lepa popotnica za pričakovanje božično-novoletnih praznikov. Božič je družinski praznik, ko se na božični večer zberejo najbližji.

Naslednji dan, na štefanovo, pa se že po starodavni tradiciji ljud-

je odpremo navzven. Že od nekdaj so se vaščani zbirali po vaških gostilnah, kjer se je plesalo, jedlo, pilo in pelo. Tudi naše društvo upokoencev že vrsto let organizira štefanovanje. Letos smo se dobili pri Urški v Zamostcu. Prišlo nas je lepo število, kar 46. Pozdravila nas je predsednica društva Milka in nam zaželela prijeten večer z veliko dobre volje. Po okusni večerji smo se predali veselemu razpoloženju. Od miz je prihajal vesel klepet in sproščen smeh. Ob zvokih harmonik našega člana Staneta in njegovega kolega Džonija smo se veselo zavrtili. Veliko smeha in aplavza so poželi sodelujoči v zabavnih igrah teta iz Amerike in kočija. Tudi letos ni manjkal srečelov z bogatimi nagradami, za katere se je potrudila naša predsednica.

Nagrade so darovali naši stalni donatorji: Mikroera Ribnica, Pekarna in slaščičarna Žulj, Frizerski salon Brigita, Bistro Ž, Gostilna pri Lukatu, Mesarija Arko, Pekarna Ajdič in Gostilna Miklavčič iz Velikih Blok. Vsem najlepša hvala, posebej pa se zahvaljujejo srečni izžrebanci.

S praznovanja smo vsi odšli zadovoljni in z zagotovilom, da se naslednje leto spet dobimo.

GLASBENA DRAMATIZACIJA, LUNINO KRALJESTVO, »ZAČARALA« OTROKE, STARŠE, BABICE IN DEDKE

PRIPRAVILA: NIKA MARENČE, VZGOJITELJICA

Tudi v vrtcu vsako leto v decembru praznujemo praznični čas. V ta namen za otroke pripravimo najrazličnejše dejavnosti, ki cel mesec bogatijo njihovo otroštvo in razvoj. Ena izmed takšnih aktivnosti je bila glasbena dramatizacija z naslovom Lunino kraljestvo, ki smo jo obiskovalcem zaigrale vzgojiteljice vrtca pri OŠ Sodražica.

Avtorica zgodbe in pesmic je Brigita Tornič Milharčič, glasbeno jo je opremil Branko Petrovič, pravljica pa bogati otroška srca že več kot 20 let. Do sedaj je doživela že številne uprizoritve in razveselila veliko otrok, staršev, babic in dedkov.

Zgodbica pripoveduje o kraljestvu, v katerem so srečno živele zvezdice in Luna, dokler se niso neke noči prebudile in videle, da je njihovo kraljestvo čisto popackano. Luna je ugotovila, da to počnejo zvezde Packe, ki pa so že kovale novo grdobijo. Hotele so jo ugrabiti in zavzeti njeno kraljestvo, pri tem so jim pomagali Črni oblak, Strela in Grom. Ko so Luno ugrabile, so si morale Zvezdice hitro domisliti načrta, kako bi jo dobile nazaj. Skupaj z Belim oblakom so odšle do Lunine ječe, nato je Beli oblak s snegom posul Packe in jih opral, zvezdice pa so Luno rešile in odpeljale nazaj na njen grad. Skesane Packe so se opravičile za svoja dejanja in Luno prosile, če lahko ostanejo v njenem kraljestvu. Luna je končno odločitev pre-

pustila zvezdicam, ki so bile milostne in so privolile, tako da še sedaj svetijo na nočnem nebu skupaj s kraljico Luno.

S srcem odigrana predstava je ob pravljicni scenografiji in prekrasnih kostumih izpod naših rok začarala vse gledalce, tako najmlajše, kot tudi malce starejše.

December pa je tudi čas, ko se spomnimo na naše najstarejše sokrajane – dedke in babice, ki bi si želeli naše družbe, nasmejanih obrazov ali toplih stiskov rok, pa ne morejo k nam. Zato smo jih obiskale v Domu starejših občanov v Ribnici in jih presenetile z omenjeno glasbeno dramatizacijo.

Zadovoljni in hvaležni obrazi so najlepša zahvala za vložen čas in trud.

Naj v tem letu vsakdo doživi čim več takšnih trenutkov.

NA OŠ SODRAŽICA SMO PODELILI ŠOLSKE PREŠERNOVE NAGRADE

PIŠE: MAJDA KOVAČIČ CIMPERMAN, FOTO: ANITA TURK SVEIGL

Na Osnovni šoli dr. Ivana Prijatelja Sodražica smo se v torek, 7. februarja, poklonili Prešernu in drugim kulturnim ustvarjalcem. Pripravili smo kulturno prireditev ob sodelovanju učencev šole, ki so pokazali svojo ustvarjalnost na glasbenem, besednem, dramskem in filmskem področju. Rdeča nit letošnje kulturne prireditve je bilo ljudsko izročilo, ki se je povezovalo s kulturnim projektom na šoli na temo Slovenske ljudske in ponarodele. Spoznavali smo ustvarjalce ljudskih in ponarodelih pesmi ter se sprehodili skozi poezijo, ki se je prepletala z glasbo.

Kulturni program tokratne prireditve so sooblikovali učenci razredne in predmetne stopnje, člani mladinskega pevskega zbora pod vodstvom Mojce Šilc in učenci naše šole, ki obiskujejo pouk v Glasbeni šoli Ribnica. Predstavili so se z več instrumenti, in sicer na tamburici Jan Trdan pod vodstvom mentorice Emine Kuhar, na harmoniki Luka Košir pod mentorstvom Jožeta Lovke, na kitari in flavti Ajda Arko in Janja Glavonjič pod mentorstvom Pavle Lušin in Gašperja Dolgana, na violini Maja Levstek in Lovro Kljun pod mentorstvom Ksenije Abramović, na klavirju Anja in Eva Adamič pod mentorstvom Elene Metelko. Slišali smo tudi pesem O, Vrba v priredbi Mira Tomassinija in Vlada Kreslina, ki sta jo na kitaro zaigrali Ela Maxine Košir in njena mentorica Pavla Lušin. Posebna točka tokratne prireditve pa je bil filmček o kulturi, ki so ga posnale mlade novinarke šole v sklopu izbirnega predmeta umetnost in pod mentorskim vodstvom Mojce Šilc. Koordinatorici prireditve Lucija Petelinšek in Aleksandra Marijanović sta poskrbeli za celotno podobo dogodka, v katerem so si domiselno

sledile točke kulturnega programa.

Na prireditvi smo že enajstič podelili Šolske Prešernove nagrade. Priznanje šole in knjižno darilo učencem devetega razreda je znak zahvale za sodelovanje na šolskih in občinskih kulturnih prireditvah v času osnovnošolskega izobraževanja. Tokratnih deset učencev šole bo s svojo ustvarjalnostjo in aktivnim sodelovanjem na številnih kulturnih prireditvah pustilo poseben kulturni pečat šoli in kraju. Šolsko Prešernovo nagrado so letos prejeli: Miha Benčina, Lenča Debeljak, Luka Đorđević, Ida Janež, Vid Marolt, Daša Matelič, Tina Prijatelj, Nika Trdan, Nadja Turk in Tilen

Zajc. Tudi v letošnjem šolskem letu je na šoli potekal tradicionalni ustvarjalni projekt v povezavi s slovenskim izročilom. Letošnja tema ustvarjanja so bile Slovenske ljudske in ponarodele, ki so poseben biser v zakladnici ustvarjalnosti. V okviru projekta so učenci likovno ustvarjali po predhodnem spoznavanju slovenskih ljudskih pesmi in se spomnili glasbenih velikanov, med njimi Lojzeta Slaka, Slavka Avsenika in drugih. V projektu so sodelovali učenci od 6. do 9. razreda. Vsak razred je k ustvarjalnosti pristopil na poseben likovni način, 6. razred s svetlostnimi odtenki, 7. razred z ornamentami, 8. razred s količinskimi barvnimi nasprotjem, 9. Razred pa je izdelal linorez. Nastali so enkratni likovni izdelki. Vse izdelke je komisija natančno pregledala in ocenila. Kriteriji za izbiro so bili vsebinska ustreznost, izvirnost motiva, izvedba likovne tehnike ter uspešnost reševanja likovnega problema. Projekt se je zaključil s skupinsko razstavo izdelkov vseh učencev v avli šole. Projekt sta vodili mentorici, učiteljica za likovno umetnost, Urška Jeraj, in knjižničarka, Jelka Dežman.

Nagrajenci letošnjega projekta so: iz 6. razreda: Lara Mihelič, Lovro Kljun, Manca Piršič, Miha Ropoša, Klara Debeljak, Sara Prijatelj, iz 7. razreda: Polona Virant, Laura Hočevar, Kristjan Gornik, Matias Andres Rant, Ana Perušek, Nik Ambrožič, iz 8. razreda: Zara Kordiš, Patricija Levstek, Žiga Čampa, Aneja Kavov, Eva Barbara Adamič, Aljaž Adamič, iz 9. razreda pa: Tina Prijatelj, Nika Trdan, Nik Šega, Miha Benčina, Anja Zorc, Teja Car in Nadja Turk.

S šolskim projektom smo tudi tokrat poskrbeli za ohranjanje ljudskega izročila in naše bogate kulturne dediščine. Tudi v prihodnje se bomo trudili, da bomo ustvarjalnost in kulturo živeli in prenašali naprej.

NAPOTKI ZA USPEŠNO VZGOJO

PIŠE: TINA ZOBEC PIRNAT, UNIV. DIPL. PED. IN VZGOJITELJICA PREDŠOLSКИH OTROK

Zelo pogosto se dogaja, da otroci obvladujejo svoje starše, ne da bi se starši tega sploh zavedali. Starši si želijo, da bi se njihovi otroci lepo vedli, vendar niso dovolj spretni in nimajo dovolj znanja, da bi dosegli, da bi se njihovi upi uresničili. Najpogosteje se niti ne zavedajo, kaj se jim dogaja, pa čeprav so sposobni prepoznati, kdaj se to dogaja drugim staršem. V kolikor želite postati starši, ki bi lahko obvladovali vsakodnevne izzive in težave, v katerih se najdemo skupaj z našimi otroki, berite dalje.

Najprej morate spremeniti svoj odnos, ki ga imate do otrok. Seveda lahko pričakujete, da boste delali napake. Vsi jih delamo. Ampak, če sodite med starše, ki jim je mar za svoje otroke, potem bodo vaši napori, vaše spretnosti in vaša ljubezen do vaših otrok povsem zasenčili napako, ki ste jo morali storiti. Vzgoja, ki je na splošno solidna, bo nekaj napak več kot odtehtala. Težave se začnejo, kadar napako ponavljate vedno znova in znova. Zelo pogosta napaka je, če dovolite, da je glavni otrok. Starši se morate zavestno odločiti, da boste v odnosu do svojega otroka, vodja vi. To ni le vaša pravica, to je vaša dolžnost. Vaši otroci potrebujejo, da zanje dobro skrbite in od vas pričakujejo, da jih boste varno popeljali v odraslo dobo.

Že samo zaradi vašega pričakovanja, da vas bodo otroci ubogali, vas bodo otroci gledali drugače, bolj spoštljivo. Če boste pričakovali, da vas bodo otroci ubogali, se boste vedli drugače. Dobili boste notranjo moč, na katero se bodo vaši otroci lahko zanesli. Pričakovati, da vas bodo vaši otroci ubogali, je povsem nekaj drugega, kot želeli si, da bi vas ubogali, zato je potrebno izoblikovati jasno sporočilo, kadar otroku nekaj naročate.

Naša najpomembnejša naloga ni naše otroke osrečiti, ampak jih pripraviti za življenje. Življenje ni vedno pravično. V življenju ne veljajo vedno enaka pravila za vse. Veliko naših družinskih pravil ustvarimo zato, ker izražajo nekaj, v kar verjamemo kot družina, ne pa tega, v kar verjame družba kot celota. Katera pravila so pravilna? Katera so najboljša? Vsa. Družine se razlikujejo med seboj, potrebe in cilji družin se razlikujejo. Nič ni narobe, če se razlikujejo tudi pravila družin. Ko pa se odločite, katera so pravila vaše družine, ne smete imeti slabega občutka, kadar poskrbite, da jih vaši otroci tudi upoštevajo. Ob tem pa se morate zavedati, da je vaš cilj otroke pripraviti za samostojno življenje. To pomeni, da jim morate v obdobju odrasčanja pustiti določeno

svobodo, skupaj z odgovornostmi, ki so povezane s to svobodo. Pri tem pa morate biti otroku v oporo.

Ko se človek znajde v vlogi roditelja, pogosto ravna po trenutnem navdihu. Starši se velikokrat odločajo in izumljajo pravila v skladu s trenutnimi okoliščinami. Včasih sploh ne premislijo, kako bodo ravnali in kakšna pravila bodo zagovarjali. Ko vidijo, da njihov otrok počne nekaj narobe, pa se razburijo, vpijejo, se pritožujejo ali otroku celo prisolijo klofuto. Starše, ki ne načrtujejo pravil, pogosto zanesejo trenutna čustva in njihove odločitve postanejo nerazumne. Pomembno je, da starši razmislite o svojem vzgojnem načrtu, zato da se boste znali odzivati na otrokovo nesprejemljivo vedenje in vas nič ne bo moglo vreči iz tira.

Nekateri starši morajo svoje otroke desetkrat prositi, preden jih otrok uboga. Da do tega ne bi prihajalo, je potrebno razmisliti, kaj boste rekli otroku. Recite le tisto, pri čemer lahko vztrajate. Otroka opozorite le enkrat in poskrbite, da bo otrok izpolnil vašo zahtevo. Če je potrebno, mu fizično pomagajte, da bo otrok napravil, kar želite od njega. Naj ponazorim s primerom: Starši želite, da si bo otrok zvečer po ogledu risanke umil zobe. Po končani risanki otroka na to opozorite, otrok pa še vedno gleda v televizijski ekran. Glede na to, da ste ga enkrat že opozorili, je sedaj čas, da ugasnete televizijo, otroka primete za roko in ga odpeljete v kopalnico, kjer si bo umil zobe. Pri tem lahko pričakujete, da se vam bo otrok trmoglavo uprl, a če boste dosledni, bo otrok razumel in se vas navadil poslušati. Če boste natančno izrazili, kaj hočete, se boste izognili nejasnostim in nesporazumom. Pri

ohranjanju doslednosti v odnosih z otroki, vam bodo pomagala dobro premišljena pravila, rutina in znanje.

Otroci znajo zelo hitro razbrati, ali je roditelja mogoče pripraviti do tega, da bo spremenil odločitve. Če spoznajo, da lahko vašo odločitev hitro omajajo, ne boste imeli nikoli več miru. Pametneje je za hip premisliti, preden otroku rečete da ali ne in pri svoji odločitvi vztrajati do konca. Včasih pa je potrebno biti prilagodljiv in pripravljen privoliti v kompromis. Pomembno je otroku pokazati, da se lahko odločite in se prilagodite, ne da vas z jokom, sitnarjenjem in rotenjem v kompromis prisili. Če boste pravični in prilagodljivi, boste otroku vzor pomembnih spretnosti. Če boste otroku dovolili, da vas lahko s prepričljivimi razlogi spodbudi k spremembi mnenja, mu boste pokazali, da upoštevate njegova čustva in potrebe. Poleg tega pa se bo naučil, da njegova mama in oče nista popolna in da zato lahko včasih naredita tudi kakšno napako. Celotno najboljši starši delajo napake. Nobena napaka, ki jo naredimo enkrat, ne more na splošno vplivati na kakovost vašega vzgojanja. Če pa določeno napako ponavljate znova in znova, se boste morali veliko bolj truditi, da bo vaš otrok vzgojen tako, kot si želite.

Večina staršev od svojih otrok zahteva tudi to, da se na javnih mestih ali na obisku lepo vedejo. Veliko staršev pa se slabega vedenja svojih otrok doma še zaveda ne. Starši bi morali biti bolj pozorni na to, kako se sporazumevate doma. Lepo vedenje boste doma spodbujali tako, da boste otroka prijazno opozarjali na to, kako se pravilno pogovarja, pa tudi tako, da se boste sami lepo vedli. S tem boste svojega otroka naučili tudi socialnih spretnosti, ki so nujno potrebne za uspeh v današnjem svetu.

[Vir: E. Pantley (2007). *Z otrokom lahko sodelujete. Radovljica: Didakta.*]

DEMOGRAFSKA STATISTIKA

PIŠE: PETRA MARN

Lani se je v naši občini rodilo 22 otrok - 12 dečkov in 10 deklic. Statistika rojstev pokaže, da se je v letih 2013 in 2009 rodilo manj (19 otrok), ostala leta pa več.

Če pogledamo število rojstev po mesecih, ugotovimo, da so se februarja rodili 4 otroci, marca, septembra in novembra po 3, aprila, avgusta in decembra po 2, januarja, junija in oktobra po 1, maja in julija pa nobeden.

V letu 2016 imamo 12 prvorojencev (7 deklic in 5 dečkov), 8 drugorojenih (3 deklice in 5 dečkov) in 2 tretjerojena dečka. Podatki po vaseh pokažejo, da je bilo 8 otrok rojenih v Sodražici, 4 v Žimaricah, 3 v Zamostcu, po 2 v Globeli in Zapotoku ter po 1 v Podklancu, Vinicah in Kračalih.

Objavljamo le tista imena otrok, katerih starši so dovolili objavo v Suhorobarju. Starši so deklice poimenovali: Ajda, Gaja, Iza, Karolina, Melisa, Naja, Nika, Tisa in Vita, dečke pa: Erik, Liam, Lovro, Nejc, Tristan, Urban Urh, ime Jakob pa zasledimo dvakrat.

VZGOJA OTROK ZA MEDSEBOJNO SPOŠTOVANJE

PIŠE: LJUBICA KOŠIR

(povzetek iz apostolske spodbude Papeža Frančiška Radost ljubezni)

Tri besede: »Smem?«, »Hvala!« in »Oprosti ...« odpirajo pot za dobro življenje v družini, za življenje v miru. Gre za preproste besede, ki pa jih ni tako preprosto postaviti v prakso. Vsebujejo veliko moč: moč, da varujejo hišo tudi sredi tisočih težav in preizkušenj. A ko jih ni, se počasi začnejo delati razpoke, zaradi katerih se hiša lahko celo poruši.

Prva beseda: »**Smem?**«

Ko smo pozorni na to, da prijazno prosimo tudi tisto, kar bi morda lahko zahtevali, dajemo pravo zaščito skupnemu zakonskemu in družinskemu življenju. Vstopiti v življenje drugega, tudi ko je del našega življenja, zahteva rahločutno držo, ki ni napadalna, ampak obnavlja zaupanje in spoštovanje. Zaupanje ne pomeni dati vsega.

Kolikor bolj je ljubezen intimna in globoka, toliko bolj zahteva spoštovanje svobode in sposobnost čakati, da drugi odpre vrata svojega srca. Jezik lepega vedenja, ko vprašam, ali smem nekaj storiti, ali je drugemu prav, da nekaj storim, bo v družini naredil veliko dobrega.

Druga beseda: »**Hvala!**«

Prijaznost in sposobnost zahvaljevanja se zdita kot znamenje šibkosti, včasih izzoveta celo nezaupanje. Tej težnji se je treba zoperstaviti v naročju same družine. Postati moramo nepopustljivi pri vzgoji za hvaležnost, za izražanje hvaležnosti. Hvaležnost je roža, ki raste samo v zemlji plemenitih duš.

Tretja beseda: »**Oprosti ...**«

Težka beseda, pa vendar tako zelo potrebna. Ko je ni, se majhne razpoke razširijo, četudi tega ne želimo, dokler ne postanejo globoki jarki. Priznati, da smo nekaj opustili, in želeli povrniti to, za kar se je prikrajšalo – spoštovanje, iskrenost, ljubezen, nas naredi vredne odpuščanja. Če se nismo sposobni opravičiti, tudi nismo sposobni odpuščati. V hiši, kjer se ne prosi za odpuščanje, začne primanjkovati zraka in vode postanejo stoječe. Veliko čustvenih ran, veliko bridkosti se v družini začne z izgubo te dragocene besede: »Oprosti.« Kako pomembno je, da se po prepiru v družini, med zakoncema, med starši in otroki, dan nikoli ne konča brez pomiritve. Dovolj je majhna gesta, majhen izraz nežnosti brez besed, in v družino se do vrnila ubranost. To je zelo težko storiti, a je nujno, saj bo tako življenje veliko lepše.

RAZPIS ZA VPIS OTROK V VRTEC PRI OŠ DR. IVAN PRIJATELJ SODRAŽICA ZA ŠOLSKO LETO 2017/2018

Starše in zakonite zastopnike otrok obveščamo, da OŠ dr. Ivan Prijatelj Sodražica objavlja razpis za vpis predšolskih otrok v vrtec za šolsko leto 2017/2018 (vpis z dnem 1. 9. 2017).

Obrazci Vloga za vpis otroka v vrtec so na voljo v vrtcu, v tajništvu šole in na šolski ter vrtčevski spletni strani pod rubriko Dokumenti/Obrazci.

Izpolnjene obrazce za vpis oddajte v tajništvo šole v času razpisa od 20. 2. 2017 do 31. 3. 2017.

V primeru, da bo prijava za sprejem otrok v vrtec z dnem, 1. 9. 2017, več, kot je prostih mest v vrtcu, bo o sprejemu otrok odločala Komisija za sprejem otrok.

Starši, ki ste vlogo za sprejem s 1. 9. 2017 oddali pred razpisom, vam vloge ni potrebno pošiljati ponovno.

Starši boste o sprejemu otroka v vrtec pisno obveščeni do konca meseca junija 2017.

Dodatne informacije lahko dobite osebno v tajništvu šole in v enoti vrtca ali na telefonski številki: 01 835 05 50 (tajništvo šole) in 01 835 05 65 (vrtec).

MIKLAVŽ OBISKAL SLEMENCE

PRIPRAVILA: MOJCA ŠILC

Na Miklavžev večer, 5. decembra, je Slemenske otroke obiskal Miklavž. PGD Sveti Gregor je v dvorani podružnične šole organiziral že tradicionalno Miklavževanje, namenjeno okoliškim otrokom in njihovim staršem. Tudi letos smo učiteljice in učenci z veseljem pomagali pri oblikovanju kulturnega programa.

Polna dvorana obiskovalcev si je pred Miklavževim prihodom ogledala predstavo, v kateri so sodelovali učenci. Deklica in deček sta v pismu Miklavžu napisala svoje skromne želje. Pridni angelčki so jih seveda izpolnili, a parkeljni so imeli drugačen načrt. Po posvetovanju, katera lumparija je primerna, so se odločili, da jima zamenjajo darila. Deček in deklica sta bila zjutraj s svojimi darili sicer zadovoljna, a ko so angelčki ugotovili, kaj se je zgodilo, so želeli hitro popraviti nastalo škodo. Za minuto so zamrznili čas in spet zamenjali darila. Deklica in deček sta tako dobila, kar sta si želela. Angelčki so parkeljne okarali in jim dali igrače, s katerimi naj se zamotijo do naslednjega leta. Nato so vsi skupaj s pesmijo priklicali Miklavža v spremstvu angelov, med njegovim nagovorom pa so prišli tudi parkeljni.

Miklavž je prisotnim otrokom razdelil darila, z vsakim pa je spregovoril kakšno besedo. Darila so bila tudi za nastopajoče in njihove učiteljice: Tadejo Bambič, Ano Porenta in Mojco Šilc, ki so poskrbele za pripravo predstave ter za Zdenko Kljun, ki je čudovito okrasila dvorano.

Skupaj smo preživeli še en lep Miklavžev večer in upamo, da se prihodnje leto zopet vidimo v tako velikem številu.

NA OBISKU PRI *voditeljicah Šedržank*

PIŠE IN FOTOGRAFIRA: ŠTEFKA JORAS

Skupino Šedržank od lanske jeseni vodijo Mateja Prijatelj, Slava Arko in Marija Čampa. Pravi, da več glav več ve, zato se o dejavnostih skupine vedno posvetujejo v troje. Delijo si tudi odgovornost. So med najaktivnejšimi članicami že od vsega začetka. Mateja sodi celo med ustanovne članice. Avgusta 2008 se je na sestanku TD Sodražica v Ravnem Dolu porodila ideja Ivanu Šegi in Majdi Kovačič Cimperman o tem, da bi zbrali skupino žensk, ki bi pod okriljem TD bile pripravljene sodelovati na raznih prireditvah v kraju. Prisotna Mateja je sprejela izziv, pridružili pa sta se ji še Vida Čampa in Helena Drobnič. V naslednjem Suhorobarju je sledilo povabilo dekletom in ženskam, da se vključijo v skupino. Na prvem sestanku v novembru istega leta je ta dobila ime Šedržanke.

Mateja pravi, da jo je v skupino vodila želja po druženju, izmenjavi idej in sodelovanju na različnih področjih, ker bi tako obogatila svoje znanje, hkrati pa nekaj prispevala k širitvi kulturno turističnega dogajanja v občini. Slava in Marija ji pritrjujeta, saj sta tudi oni dve pristopili iz enakih razlogov.

V vseh teh letih se je zvrstilo v povprečju po petnajst aktivnosti na leto, od sodelovanja na tržnih dnevih, prireditvah občine in TD, do sodelovanja s podobnimi skupinami iz drugih občin, Festivalu slovenskih jedi kot tudi v televizijskih in radijskih oddajah. Med drugim so se še z drugimi člani TD, na povabilo evropskega poslanca Lojzeta Peterleta, predstavile tudi v Bruslju. Skupina je žela pohvale in bila uspešna tudi zaradi zgledega dela voditeljic.

Ker Šedržanke izstopajo po peki odličnega peciva, kuhanju domačih jedi in tudi novejših pripravah hrane, smo Matejo, Slavo in Marijo poprosili, da nam predstavijo kakšno od svojih jedi. Povabile so nas kar v gasilni dom, kajti tri kuharice potrebujejo za vrtenje po kuhinji veliko prostora. Tako so nam pripravile cvetačno kremno juho, piščančji »žur« in odlično orehovo sladico. Ni potrebno posebej poudariti, da smo uživale v vsem. Recepti, ki sledijo, naj tudi vam pomagajo pripraviti »žur« za domače in prijatelje. DOBER TEK!

Cvetačna juha

/ za 4 osebe /

Recept: Slava Arko

Potrebujemo:

1/2 kg cvetače
500 ml vode
500 ml mleka
košček masla
sol
ščepec muškata oreščka
1 dl kisle smetane
česen
malo moke za podmet

Priprava:

- Cvetačo očistimo, operemo in razdelimo na posamezne cvetke.
- V lonec zlijemo vodo in mleko, dodamo cvetačo in kuhamo, da se zmehča.
- Nekaj cvetov s penovko pobere in prihranimo, ostalo s paličnim mešalnikom zmeljemo.
- V juho damo prihranjene cvetove, muškati orešček, stisnjen česen, sol in maslo.
- V posodici zmešamo kisló smetano, žlico moke in toliko vode, da nastane gosto tekoča zmes.
- Ob stalnem mešanju jo dodajamo juhi, da se ustrezno zgosti in pustimo, da vre še kakšno minuto.

NASVET:
Juho serviramo
s prepraženimi
krušnimi
kockami.

Piščančji žur

/ za 6 oseb /

Recept: Mateja Prijatelj

Potrebujemo:

6 kosov piščančjih prsi / file /
20 dag pršuta
30 dag sira
3 dl razžvrkljane smetane
sol, poper, rožmarin
malo masla

Priprava:

- Piščančje prsi narežemo na zrezke, potolčemo in solimo.
- Pekač namažemo z maslom, vanj plosko položimo fileje, da je dno pekača pokrito. Popopravimo in dodamo še rožmarin po okusu.
- Fileje prekrijemo s pršutom, sledijo še tanke rezine sira, nato vse skupaj prelijemo z razžvrkljano smetano.
- Pečemo v pečici na 220 °C 45 minut. Tako pečeno meso postrežemo po želji z dušenim rižem ali krompirjevim pirejem in sezonsko solato.

Orehove rezine

/ Pekač velikosti 35 X 25 cm /
Recept: Marija Čampa

Potrebujemo:

TESTO

50 dag mletih orehov 1 l mleka
25 dag sladkorja 15 dag sladkorja v prahu
1 dl beljakov 25 dag masla

KREMA

0,25 l hladne vode 1 vaniljin sladkor
4 vaniljeve pudinge 1 vaniljin sladkor
10 dag sladkorja 0,5 dag sesekljanih orehov
0,5 dl ruma

PRELIV

15 dag čokolade za kuhanje

Priprava:

- Testo naredimo iz navedenih sestavin in ga razdelimo na tri enake dele. Na peki papirju vsak del razvaljamo na pravokotnik debeline 2–2,5 mm. Zaradi lažjega valjanja uporabljamo moko.
- Peki papir prestavimo v pekač in pečemo na 180 °C 8–10 minut.
- Pripravimo kremo. Iz vode, sladkorja, vaniljinega sladkorja in pudingov pripravimo zmes. Mleko zavremo in vanj ob mešanju vlivamo zmes. Kuhamo 5 minut in kremo nato zlijemo na z vodo navlažen pekač, da se hitreje ohladi.
- Nato penasto umešamo sladkor v prahu, maslo in vaniljin sladkor. Temu primešamo ohlajen puding in na koncu še rum in sesekljan orehe, ki smo jih prej rahlo prepražili.
- Sledi sestavljanje peciva. Na pladenj položimo prvi pravokotnik testa / obrnjen, kot smo ga pekli /. Namažemo ga s kremo in nato postopek ponovimo še z drugim in tretjim testom. Na zadnje testo damo nekoliko manj kreme kot na prejšnja dva.
- Čokolado za kuhanje stopimo nad soparo in nekoliko ohlajeno prelijemo zgornjo plast peciva. Na hladno počiva najmanj 12 ur.
- Pecivo razrežemo na želeno velikost.

ŠEDRŽANKE SE REKREIRAJO

PRIPRAVILA: PETRA MARN

Da Šedrzanke zelo dobro pečemo in kuhamo ter se družimo ob raznih delavnicah in pomagamo na prireditvah Turističnega društva Sodražica, je vsem dobro znano, zagotovo pa je manj znano, da se družimo tudi v pohodniški opravi.

Ker je za dobro pripravljene jedi potrebno imeti poleg dobre volje, recepta in odličnih sestavin tudi dobro kondicijo, je članica Marija Levstek lansko jesen postala vodja za pohode. Marija poskrbi za obvestila o pohodu in določi traso. Tako se enkrat mesečno s startom s trga članice odpravimo na pohod po trasi, ki jo določi Marija. Zadnja tura je bila najdaljša, saj smo se v sivem sobotnem popoldnevu preko Strmce odpravile do Preske in nato nazaj do Sodražice. Ob uživanju v zimski naravi, obdani z ivjem, ter dobri družbi, poživljajoči pijači in sladkemu prigrizku pot ni bila prav nič naporna.

Meseca marca lepo povabljeni, da se nam pridružite, da nabereimo kondicijo za morebitni pohod izven meja občine.

PRIŽIG BOŽIČNEGA OGNJA

PRIPRAVILI: ČLANI TD SODRAŽICA

Kako popestriti praznični december v Sodražici?

Kar nekaj vode je preteklo od prvih zamisli pa do uresničitve le teh s »Prižigom božičnega ognja«. Prireditev je potekala v ponedeljek, 19. decembra 2016, s pričetkom ob 18. uri na trgu v Sodražici.

Novoletno okrašeni Sodražici z jasicami v parku smo dodali še svečke ter smrečice, ki so jih okrasili učenci OŠ, Šedrzanke in člani ter članice Društva upokojencev Sodražica ter TD Sodražica. V mrzlem decembrskem večeru so se obiskovalci lahko tudi ogreli, saj smo skuhalih čaj, kuhano vino ter punč, narejen po prav posebnem sodraškem receptu. Kot vedno ob podobnih dogodkih so Šedrzanke poskrbele za suho sadje ter sladko in slano pecivo.

Kljub temu da je »Prižig božičnega ognja« potekal prvič, se ga je udeležilo presenetljivo veliko ljudi, ki so v veselem razpoloženju pokramljali in se pogreli ob ognju.

Čeprav so naše misli in sestanki že pri letošnjih prireditvah Psoglavski dnevi, Vampiadi, pa ste nam obiskovalci dali voljo, da tovrstno prireditev z dodatnimi vsebinami pripravimo tudi v letošnjem decembru.

POPRTNIK ALI ŽUPNEK OHRANJANJE STAREGA OBIČAJA

PIŠE: VODJA SKUPINE MARTINA PIRNAT, FOTO: VIDA ČAMPA

Lani smo v Suhorobarju zapisali, da so štiri Šedrzanke sodelovale na državni razstavi poprtnikov na Vidmu v Dobrepolju. Dosegle so zlati priznanji. Kmalu za tem je na pobudo Metke Starič iz Zavoda Parnas sledil popis gospodinj v naši občini, ki še pečejo ta božični kruh. Med popisom se je pokazalo, da je v sami Sodražici in okoliških vaseh močno prisotno mešanje izročila, ki so ga iz domačega okolja prenesla dekleta, ki so se poročala v to dolino iz krajev okrog Velikih Lašč, Dobrepolja, Ribniške doline, Blok in Loškega Potoka. Obredni božični kruh peče še 26 gospodinj in vse so evidentirane v Skupini nosilk dediščine priprave poprtnika iz Sodražice. Skupino v Registru nesnovne kulturne dediščine Slovenije zastopa Martina Pirnat.

Poprtnik domnevno izvira iz predkrščanske dobe. Prva pisna omemba in opis božičnega kruha sta z začetka 17. stoletja. Njegove sestavine in oblike so se po posameznih slovenskih območjih nekoliko razlikovale. Na poprtniku, ki je bil po vrhu okrašen s ptički, je moralo biti toliko testenih okraskov, kolikor je bilo pri hiši otrok, ponekod pa toliko, kolikor je bilo družinskih članov ... / Iz opisa PRIPRAVA POPRTNIKOV nesnovne kulturne dediščine Ministrstva za kulturo, 28. 5. 2013 /

»Izdelovanje obrednega božičnega kruha ima v Sloveniji bogato dediščino, ki se nadaljuje v današnje čase. Različna poimenovanja tega kruha in njegove oblike odsevajo paletu ustvarjalnosti in znanja, kar je bil tudi predmet zaščite v okvirih nesnovne kulturne dediščine. Vse vrste božičnega obrednega kruha na Slovenskem pravilno imenujemo »božični kruh« ali »poprtnik«. Posamezne regionalne in lokalne narečne različice pa so »podprtnik, miznik, mižnik, pomižnik, mižik, miznjek, stolnik, župnik, župnjek, župnek, božič« in morda bi našli še katerega. To vse je dokaz velikega ustvarjalnega in duhovnega bogastva, ki pomembno sooblikuje tudi sodobna božična praznovanja ...« / prof. dr. Janez Bogataj, etnolog, uvod v knjižico BOŽIČNI KRUH ALI POPRTNIK NA SLOVENSKEM /

Ilja Popit pa v knjigi OD VOLKODLAKA DO KLEPCA / 2010 / pojasni, da naj bi »ribniški župnek ime dobil po slovanski krajevni enoti župa, iz katere izhaja tudi starodavno ime župan ...« Kruh se je delil med goste in nazadnje še med člane župe. Kasneje, ko je prebivalstvo postalo številnejše, se je kruh delil med domače v hiši, dobile so ga tudi živali. Danes ima poprtnik vlogo prazničnega peciva.

Zaradi lažjega delovanja so se gospodinjve povezale med seboj v skupino za peko poprtnikov. 11 članic je tako v času od 16.–17. 12. 2016 sodelovalo s svojimi izdelki na 4. državni razstavi poprtnikov na Vidmu v Dobrepolju. Dobile so osem srebrnih in tri bronasta priznanja. Udeleženske so bile: Fani Lavrič, Olga Košmrlj, Marinka Šega, Ivanka Cvar, Martina Pirnat, Marija Levstek, Marija Čampa, Nada Košir, Vida Čampa, Ivanka Košir in Vida Arko. Iskrene čestitke vsem za dosežena priznanja.

Da bi se bolje spoznale s pomenom prenašanja dediščine, so se nekatere nosilke v Velikih Laščah udeležile otvoritve potujoče razstave o nastanku in pomenu poprtnika. Z vodstvom razstave so se tudi dogovorile, da bi to razstavo predstavili tudi v Sodražici. Konec novembra tega let bo na ogled skupaj s predavanjem za vse, ki jih to zanima.

Skupini za peko poprtnikov stoji ob strani TD Sodražica, ki ji je pomagalo že v obliki materiala za peko, zato se mu članice najlepše zahvaljujemo.

SPET NAS JE OBISKAL DOBRI, STARI SV. MIKLAVŽ

PRIPRAVILA: KATARINA TURK

V spremstvu angelčkov in parkeljnov nas je 5. 6. 2016 prišel pozdravit in obdariti sv. Miklavž, v telovadnico OŠ v Sodražici.

Skupaj smo si ogledali dramsko igro o angelu Dobrinčku, kako je obiskal zemljane in jim svetoval, da naj opravljajo dobra dela ter se imajo med seboj radi. Igro je popestril band treh mladih fantov z božično pesmijo. Nato pa je le napočil trenutek, ko smo na ves glas poklicali sv. Miklavža. On pa je celo leto opazoval otroke. Ker je videl, da so bili vsi pridni, je vsakega obdaril s skromnim darilcem.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem, ki so pomagali pri izvedbi tega projekta: Katarini Kožar, Ani Krulič, vsem igralcem, instrumentalistom, sotrudnicam, Svetemu Miklavžu in njegovim pomočnikom, gospodu Srečku Benčini, gospodu župniku, OŠ dr. Ivana Prijatelja in vsem ostalim, ki ste kakor koli pomagali pri izvedbi.

Posebna zahvala gre tudi vsem obiskovalcem, staršem in otrokom, ki ste se udeležili tega dogodka.

Upamo, da se vidimo tudi naslednje leto!

BOŽIČNO DOGAJANJE PRI NOVI ŠTIFTI

PIŠE IN FOTOGRAFIRA: JELKA PAKIŽ

Na sveti večer smo se ljudje dobre volje zbrali pod lipo pol ure pred slovesno sveto mašo. Kot uvod v odkritje božične skrivnosti je bilo v besedi in pesmi prikazano dogajanje na sveti večer v Betlehemu, kamor so prihajali ljudje iz vseh koncev in krajev, da bi se po ukazu cesarja Avgusta izvršil popis prebivalstva. Vsak prebivalec se je moral zglasiti v svojem rodnem kraju. Popisovanje je trajalo cel dan. Proti večeru, ko je sonce že padlo za goro, je ostalo le še nekaj manjših skupin. Med njimi pa je bil tudi prav poseben par. Mož z osličkom, na njem je sedela žena, kateri se je videlo, da bo kmalu povila dete. Bila sta utrujena in vsa prašna od poti. Tobija, eden izmed popisovalcev, jima je ponudil vode in kos kruha. Pri popisu je mož povedal, da prihaja iz Galileje, iz mesta Nazaret. Ime mu je Jožef in prihaja v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, na osličku pa je njegova žena Marija, kateri so se dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. Zahvalila sta se za kruh in vodo in odšla dalje, da bi si našla prenočišče. Tobija je po koncu popisovanja šel domov k svoji družini in jim pripovedoval o tem nenavadnem paru, ki je bil po zunanosti tako ubog in neboljjen, vendar so njune oči izžarevale nenavadno milino in srečo. Ko je Tobija po večerji zadremal za mizo, je zaslišal lahno trkanje na vrata in ko jih je odprl je zagledal mlad par z osličkom. Še preden sta utegnila kaj reči, jima je Tobija zabrusil, da pri njih nimajo prostora in tudi večerjo so že pojedli in zaloputnil je vrata. Takrat so se mu odprle oči, da sta to pravzaprav bila Jožef in Marija. Ko je ponovno odprl vrata, da bi popravil svoje ravnanje, ju ni bilo več videti. Tobija se je skušal potolažiti, zato je stopil na teraso in opazoval zvezde na nebu. Žarele so v prav posebnem ognju. Noč je bila tako lepa in svetla. Nankrat je opazil zvezdo repatico, ki je preletela celo nebo in se ustavila na nekem kraju. Ko je tako zrl v nebo, je spet nekdo potrkal na vrata. Na pragu je stal drobčen, bosonog pastirček, ki je veselo oznanil, da se je rodil Odrešenik, katerega je Marija povila in položila v jasli na koncu mesta. Povabil ga je, da se mu gre poklonit. Tobija je s svojo družino hitro stekel do štalice, kjer se je zbralo že veliko pastircev in precejšnja množica ljudi. Prerinil se je prednje in pred majcenim bitjem, komaj povitim in položnim v jasli, padel na kolena. Bilo ga je sram v dno duše, saj je zaprl vrata Odrešeniku. V mislih

ga je prosil odpuščanja in v srcu je začutil, da mu je Jezus odpustil. K njemu je pristopila Marija in mu položila Jezuščka v naročje – takrat se je njegova duša povsem umirila.

Med prebiranjem te zgodnice je mladinski pevski zbor pod vodstvom Klare Debeljak prepeval božične pesmi. Točno ob polnoči je deklica Gala v svojem naročju ponesla božje dete v spremstvu množice ljudi in ob prepevanju pesmi Sveta noč v cerkev in ga položila v jaslice. Sledilo je globoko doživeto bogoslužje, saj je božič za vsakega kristjana priložnost, da se odpre in dovoli, da se Bog rodi tudi v njegovem srcu in tako utrdi in poglobi svojo vero.

Naslednji dan, 26. decembra, je p. Tadej med sveto mašo blagoslovil otroke in jim podaril figurico-ovčko, katero bodo lahko sami postavili doma v jaslice poleg Jezuščka. Otroško veselje je bilo veliko, čutiti je bilo, da se je otrok dotaknilo nekaj svetega. Na ta dan, ki je praznik samostojnosti in enotnosti naše države, smo obhajali tudi god svetega Štefana. Bil je prvi krščanski mučenec, ki je bil obsojen na smrt, s kamenjanjem. Sveti Štefan je imel čudežno moč. Z znamenjem križa je ukrotil divjega konja, da je pokleknil

predenj. Častimo ga kot zavetnika konj, zato je bil po sveti maši blagoslov vode, soli, konj in konjarjev, ki so se letos zbrali kar v lepem številu. Po blagoslovu je sledilo skupno druženje konjarjev in ostalih vernikov v toplem dopoldnevu pred samostanom, kjer so jim postregli s kuhanim vinom.

Dogodki, ki smo jim bili priča v teh božičnih dneh, naj v nas vzbudijo veselje in nas vsako leto znova spomnijo na to, kako nas Bog ljubi, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje.

11. RIBNIŠKI PASIJON: BODITE POGUMNI!

PIŠE: SANDRA TURK

V mesecu aprilu bodo zagnani ustvarjalci Ribniškega pasijona pripravili že 11. zaporedno gledališko-glasbeno uprizoritev Kristusovega trpljenja. O tem, kako potekajo priprave, koliko dela in truda je vložena v ustvarjanje pasijona, kdo so njegovi ustvarjalci in še o marsičem drugem smo se pogovarjali s Heleno Ilc, koordinatorko pri Ribniškem pasijonu.

Najprej nam, prosim, zapajate, kako je sestavljena koordinatorska ekipa in kakšna je vaša vloga pri Ribniškem pasijonu.

Koordinatorstvo ekipo sestavlja 10 prostovoljcev, ki si na začetku razdelimo področja dela (glasba, scenarij in režija, scenska ekipa, šivilje, branjevke, odnosi z javnostmi), nato pa vsak od nas vodi svojo skupino. Tako se po delčkih sestavlja ta veliki projekt. Sama sem vodja projekta, kar pomeni, da povežem vse te dele v celoto, da skrbim za pretok informacij in urejam birokratske zadeve.

Ali sodelujete pri Ribniškem pasijonu že od vsega začetka? Je vaša vloga še vedno ista?

Pri pasijonu sodelujem od samega začetka. Vsa leta sem del ožje koordinatorske ekipe: prva leta sem skrbela za scensko ekipo, kasneje sem bila zadolžena

za stike z javnostjo, zadnja leta pa sem vodja projekta.

Letos bo torej potekal že 11. Ribniški pasijon. Ali ste že leta 2007 pričakovali, da bodo uprizoritve postale tradicionalne? Kakšna so bila sploh pričakovanja na začetku?

Začetki Ribniškega pasijona so bili zaznamovani z mladostno energijo in zanosom – koordinatori smo bili stari okrog 20 let – in priznam, da si ni nihče upal niti sanjati, da bo že čez nekaj let ta projekt presegel župnijske in dekanijske meje, povezal že preko 400 različnih ljudi in postal prepoznaven po celi Sloveniji. Vsako leto so nam pozitivni odzivi sodelujočih in obiskovalcev dali potrditve in zagona, da niti nismo veliko razmišljali, ali naslednje leto ponovno začeti s pripravo pasijona ali ne. Pasijon je postal del nas in mi smo postali del pasijona.

Ali je zgodba vsako leto ista ali se spreminja? Kakšno zgodbo lahko letos pričakujemo?

Stremimo k spremembam, novostim, zato obiskovalce vsako leto čaka nekaj novega. Lahko povem, da pasijon niti dve leti ni bil popolnoma enak.

Scenaristi letošnje zgodbe so želeli v ospredje poleg Jezusa postaviti še njegove učence, njihovo delovanje, predvsem pa delovanje Svetega Duha v njih. Pasijon se tako ne bo končal s smrtjo oz. Jezusovim vstajenjem, ampak bomo pričeli tudi dogajanje v času prvih krščanskih skupnosti vse do binkoštnega praznika, ko so apostoli deležni prihoda Svetega Duha. Letošnje geslo je: »Bodite pogumni!« Poleg nove zgodbe boste lahko slišali tudi povsem nove avtorske skladbe, ki Ribniškemu pasijonu dajo svojevrsten pečat in posebno mesto med pasijoni, saj smo eden redkih pasijonov v Evropi, kjer se v živo izvaja pop(rock) glasba.

Sprva ste pasijon uprizarjali le v Ribnici, nato so sledila gostovanja. Do sedaj ste bili gostje v Velikih Laščah in Kočevju. Ali boste tudi letos gostovali?

Tako je. Zadnji dve leti smo dobili povabili sosedov, da pasijon uprizorimo tudi v njihovem kraju. Ker smo pred nekaj leti uprizoritev pasijona zaradi nepredvidljivih vremenskih razmer predstavili iz ribniškega gradu v športno dvorano, je bilo gostovanje lažje izpeljati, saj so si dvorane med seboj precej podobne. Kljub temu pa vsako gostovanje pomeni svojevrsten logističen izziv, saj je potrebno scensko postavitve prilagoditi specifikam dvorane, poskrbeti za prevoz vse opreme in ljudi. Po drugi strani pa smo vsakega gostovanja veseli, saj je pasijon čedalje bolj prepoznaven, nam pa to daje možnost, da Jezusovo sporočilo oznanjamo na različnih koncih Slovenije – podobno kot so delali Jezusovi učenci.

Letos smo dobili povabila iz več koncev Slovenije in smo bili postavljeni pred odločitev o

izbiri lokacij. Tako si bo možno Ribniški pasijon letos ogledati v soboto, 1. aprila, v Velikih Laščah, v soboto, 8. aprila, v Logatcu, na velikonočni ponedeljek, 17. aprila, v Ribnici ter na praznični četrtek, 27. aprila, v Polzeli. Vse uprizoritve bodo ob 19. uri v športni dvorani.

Za samo organizacijo je verjetno potrebnega ogromno truda in priprav. Kdaj začnete s pripravami in, če nam lahko na kratko opišete, kako sploh nastane uprizoritev pasijona?

Prvi sestanki koordinatorske ekipe se začnejo že v mesecu septembru. Takrat določimo časovni okvir celotnega dogajanja, določimo termine uprizoritve, razdelimo delo po skupinah ter začnemo z nabiranjem sodelujočih. Najprej začne nastajati scenarij, nato glasba, ustvari se celotna grafična podoba, v ozadju se ureja birokracija, promocija in dogovori z vsemi partnerji, ki pri tem sodelujejo. V mesecu decembru, januarju začnejo z vajami glasbeniki, mesec pozneje še igralci, med tem šivilje pripravljajo kostume. Zadnji mesec pred uprizoritvami je namenjen skupnim vajam, usklajevanju in zaključni promociji.

Omenili ste, da gre za avtorsko glasbo. Kaj pa scenarij?

Tako je, glasba in scenarij sta avtorsko delo. Za letošnjo glasbeno podobo bo poskrbel Nejc Podobnik, v manjši meri še Nejc Ilc. Scenarij nastaja na podlagi zapisov v Svetem pismu, vendar ni sestavljen zgolj iz dobesednih citatov. Več kot dva meseca trdega dela ima za sabo ekipa letošnjih scenaristov: kpl. Bernard Rožman, Franc Debeljak, Mladen Pahović, Nejc Ilc, Nuša Dedo Lale in Rok Osojnik.

Koliko je nastopajočih? Ali se njihovo število spreminja? Kaj lahko poveste o njihovih lastnostih in posebnostih?

Letošnja pasijonska družina še ni dokončno oblikovana, vendar pričakujem, da bo na koncu štela okrog 200 članov. Število sodelujočih se je skozi desetletje spreminjalo, vendar je

zaznati trend naraščanja. Ribniški pasijon ustvarjajo prostovoljci – ljudje, ki jim ni težko svojega časa podariti za nastajanje in izvedbo tega projekta. Nismo profesionalci, skupna sta nam ljubezen in veselje do skupnega dela, deljenja svojih talentov in do oznanjanja Jezusovega sporočila. Povezujemo že več kot 15 župnij od Kostela do Ljubljane, še posebej veseli dejstvo, da sodelujejo cele družine, sicer pa je starostni razpon zelo velik: od dvoletnih otrok (če ne štejemo tistih v nosečniških trebuhih) do osemdesetletne gospe.

Pasijonska družina ni nikoli zaprt krog, ampak smo vedno iskreno veseli vsakega novega člana, ki se nam želi pridružiti. Verjamemo, da se za vsakogar najde mesto in vloga, ki mu bo pisana na kožo, potrebno se je le opogumiti, se odzvati na objavljena povabila, ali pa se obrniti na enega od koordinatorjev.

Za nastanek tako ogromnega projekta so verjetno potrebna tudi določena finančna sredstva. Kako jih dobite? Ali s prodajo vstopnic?

Za pripravo in izvedbo pasijona je potrebnih precej finančnih sredstev, toliko večji zalogaj bodo vsa letošnja gostovanja zaradi avtobusnih prevozov, vse opreme in sodelujočih. V Svetem pismu je zapisano »Zastonj ste prejeli, zastonj dajte«. Tudi mi se držimo načela, da želimo Jezusovo sporočilo predati vsem, zato za ogled pasijona ne pobiramo vstopnine. Vstop je prost, kdor želi, nam lahko nameni svoj prostovoljni dar. Ker nimamo lastnega finančnega vira, smo vsako leto odvisni od občinskih razpisov, sponzorjev in dobrotnikov. Verjamemo v Božjo previdnost, da nam bo uspelo zbrati dovolj sredstev.

Zakaj menite, da ima Ribniški pasijon vsako leto tako dober odziv tako na strani sodelujočih kot na strani gledalcev?

☺ To vprašanje bi bilo bolj zastaviti njim. Mislim, da ljudje prepoznajo in vidijo, da vse delamo z veseljem. Da je to pro-

jekt, ki povezuje, kjer spoštujemo en drugega, kjer veliko dajemo, a še več prejemo. Ta pristnost privablja tako nove sodelujoče kot gledalce. V svoje delo želimo dati sebe, prek pasijona želimo izraziti tisto, kar občutimo sami. Mislim, da naš pasijon precej osebno nagovarja – prek besedil in glasbe – in to je ljudem všeč, da jim besede odzvanjajo, da se v tem najdejo.

Ali si je mogoče Ribniški pasijon ogledati tudi na televiziji?

Exodus TV v postnem in velikonočnem času predvaja posamezne uprizoritve Ribniškega pasijona. Sicer pa so posnetki objavljeni na You Tubovem kanalu Ribniškega pasijona.

Kakšne so vaše želje glede Ribniškega pasijona za naprej?

Moja osebna želja je, da bi Ribniški pasijon ohranil svoje poslanstvo širjenja veselega sporočila, da bi privabil čim širši krog ljudi, ki bi se prek tega lahko izražali in hkrati napajali z novimi močmi. Želim si, da bi bil Ribniški pasijon res pojem družine, veselja, ljubezni, dajanja in prejemanja.

In še za konec. Zakaj menite, da bi si ljudje morali ogledati letošnji Ribniški pasijon, in sicer tako tisti, ki ga do sedaj še niso videli in tudi tisti, ki so že videli pretekle uprizoritve?

Kot sem že omenila, bo letošnji pasijon prinesel veliko novosti, zato bo zanimiv tudi za tiste, ki so ga že kdaj videli. Kdor pa Ribniškega pasijona še ni videl, ima toliko več razlogov, da to stori letos. Vsem pa velja tole povabilo: Bodite pogumni in pridite! Bodite pogumni in povabite se seboj še koga!

RIBNIŠKI PASIJON

Športna dvorana VELIKE LAŠČE
1. 4. ob 19. uri

Športna dvorana LOGATEC
8. 4. ob 19. uri

Športni center RIBNICA
17. 4. ob 19. uri

Športna dvorana POLZELA
27. 4. ob 19. uri

Vstopnine ni.

Bodite pogumni!

www.ribniskipasijon.si

ŠPORTNA DVORANA SODRAŽICA OD JESENI DO POMLADI POLNO ZASEDENA

PIŠE: DARJA VETRIH

Ko smo decembra 2010 polagali temeljni kamen za novo športno dvorano, smo upali, da bo investicija upravičena. Novembra 2012 je nova dvorana prvič odprla vrata uporabnikom in se po nekaj začetniških nerodnostih dodobra prijela med uporabniki. Že v naslednji sezoni je bila skorajda polno zasedena, zadnji dve leti pa ne more sprejeti vseh zainteresiranih. Dvorana je namreč od oktobra do konca marca zasedena od ponedeljka do petka od 7.30 do 22. ure. Večinoma je v uporabi tudi ob sobotah dopoldan, v času tekmovanja pa tudi popoldan oz. zvečer. Ne glede na to, da je dvorana praviloma ob nedeljah zaprta, občasno, za potrebe izvedbe prireditev ali tekmovanja, tudi takrat odpre svoja vrata.

Ni skrivnost, da je največji uporabnik novih športnih površin osnovna šola, saj je bila prvenstveno dvorana zgrajena za potrebe le-te. Takoj za dejavnostjo osnovne šole pa se v njej odvija mali nogomet, ki je v desetletju postal najbolj množična organizirana športna aktivnost v naši dolini. Z njim se ukvarjajo vse generacije, vedno bolj pa je popularen tudi med nežnejšim spolom. Pod streho športne dvorane se redno odvijajo tudi badminton, košarka, rekreacija za mladino, atletika ... Ob tem pa ne gre spregledati dejstva, da ostaja v polni uporabi tudi stara telovadnica pri osnovni šoli. Več vadbenih skupin namreč z veseljem uporablja tudi prednosti manjšega prostora.

In kako priti do termina za vadbo v športni dvorani? Za uporabo dvorane Občina vsako leto konec junija oz. na začetku julija objavi razpis ter na podlagi prijavi oblikuje urnik uporabe. Prednost imajo domači uporabniki oz. izvajalci občinskega Letnega programa športa, vseeno pa se najde tudi kakšen termin, ki ga lahko koristijo tudi drugi.

KULTURA IN MLADI – MLADI IN PROSTI ČAS

PIŠE: LJUBICA KOŠIR, FOTO: KATARINA KOŽAR, INES ORAŽEM, ALIAS - RENATA JANEŽ

Dva izziva, ki nagovarjata mlade v vseh časih, tudi v današnjem času. Na slovenskem smo podedovali lepo kulturno dediščino naših prednikov na različnih področjih. Prav je, da jo cenimo, ohranjamo, oživljamo, ter posredujemo našim zanamcem. Le z združenimi močmi, poštenim delom, lastno odgovornostjo in zavedanjem, kdo smo in od kod prihajamo, bomo Slovenci ostali Slovenci v raju pod Triglavom.

Tudi danes imamo med sodraško mladino veliko različnih talentov na različnih področjih, ki s pridom uporabljajo svoje darove in znanje. S tem bogatijo sebe, svoje bližnje in tudi v našem kraju so kot »dobra semena«, ki obrodijo dobre sadove.

Gotovo je družina tista skupnost, ki prva oblikuje mladega človeka. Dober zgled staršev, kot trdijo tudi mnogi strokovnjaki na vzgojnem področju, je tisti kažipot, ki najbolj prepričljivo vodi mladega človeka na pot odgovornega življenja. Po zakonu narave sta mati in oče roditelja in prva vzgojiteljka otrok, ki sta jim dolžna nuditi zavetje in toplino doma, sprejetost, jim postavljata meje, jih svarita pred nevarnostmi, jih učita delovnih navad in odgovornosti, lepega vedenja, spoštovanja vsakega človeka, jim pomagata razvijati njihove talente ...

In še nekaj o prostem času, ki je danes tako zelo omejen, pa vendar je odvisno od nas, kako ga izkoristimo. Gotovo današnji hiter tempo življenja in vsesplošna miselnost, da moramo vsak dan obvladovati vso znanost in tehniko, vmes pa opraviti še vse

nakupe in biti na tekočem z vsemi svetovnimi novicami, zmanjka časa za bistveno. Zmanjkuje časa za najožje družinske člane, za pogovor z bližnjimi, za duhovno rast, za branje otroških pravljic, pri mladih družinah največkrat za kuhanje kosila, ob katerem si vsa družina »oblizne prste«, pa četudi

je na mizi samo enolončnica. Iz mladosti se mnogi spominjamo, da smo bili v kuhinji deležni prave domačnosti prav takrat, ko je iz nje zadišalo in smo zagledali mamo v predpasniku za štedilnikom, ko se je družina zbrala ob topli krušni peči in se sladkala le s suhim sadjem.

Ob tej priliki se zahvaljujem vsem izvajalcem prireditev, še posebej pa tistim, ki ste prevzeli odgovornost za vodenje in izvedbo dogodkov. Gotovo ste s tem dokazali, da cenite kulturo, ohranjate kulturno dediščino in dajete vse svoje talente na razpolago tudi v prid svojih bližnjih in skupnosti.

In kako nekateri mladi iz naše doline izkoristijo svoj prosti čas? Če ste obiskali kakšno od prireditev v lanskem »veselem decembru«, ste se lahko prepričali, da so ga izkoristili odlično.

Animatorji so s sv. Miklavžem in njegovim spremstvom, s poučno zgodbo in obdarovanjem, razveselili polno dvorano otrok in njihovih staršev. Iskrive oči in razigrana srca so gotovo znak tistega veselja in pričakovanja, ki se ga iz otroštva rad spominja prav vsak izmed nas.

Sledila je GLASBENA MINEŠTRA, s katero so mladi nastopajoči nasmejali prav vse obraze, tudi tiste, na katerih skoraj nikdar ne vidimo nasmeha. Prava zgodba današnjega življenja in mišljenja. Prav ob takih šaljivih zgodbah lahko pogledamo tudi v svojo vest in si jo izprašamo ali morda »izprašimo«. V veliki športni dvorani je ostalo le malo prostih sedežev.

V bližnji božičnega praznika pa so nam mladi privoščili še umiritev duha in srca v pričakovanju Novorojenega. Člani skupine ALIAS so pripravili zares lep koncert v naši župnijski cerkvi. Z drobnimi lučkami so zagoreli in se razvneli tudi njihovi mladi glasovi in spremljajoča glasba instrumentalistov. Zares nepozaben dogodek za vse generacije poslušalcev in gledalcev. Za uspešen koncert je bilo potrebnih veliko ur vaj in prostega časa.. HVALA!

VELIKI IN MAJHNI: KULTURNO LETO 2017 V SODRAŽICI

PODATKE ZBRAL IN ZAPISAL PETER LESAR

Nekateri so obremenjeni s slovensko majhnostjo. Brez potrebe. Slovenski narod je skozi zgodovino še kako znal izkazati svojo nepremagljivost, sposobnost in ponos. Kateri narod je ob svoji sorazmerno majhni številčnosti zmagoval v bitki za obstoj z velikimi osvajalskimi narodi? Slovenski prav gotovo.

Skozi zgodovino so si nekateri narodi poskušali podrediti in asimilirati majhne Slovence. Medtem ko so tako naredili z mnogimi drugimi narodi, jim pri Slovencih ni uspelo.

Naši predniki so vodili bitko za obstoj in prostor pod soncem že pred poskusi potujčevanja. Uspešno. Slovenci še živimo v naših mestih in vaseh, ob svojih poljih in gorah, rekah in morju. Mi smo tu, nekdanji mogočni nasprotniki naših prednikov, pred katerimi je trepetala Evropa, pa so v muzejih.

Narod je kot gozd, njegova drevesa pa kot ljudje. Gozd seveda ne more obstati, če nima dreves z močnimi poganki, če niso tako močno ukoreninjena, da lahko njihove veje dajejo zavetje tudi naslednikom. Slovenski narod je imel ukoreninjena drevesa, veliko takšnih dreves, ki so zarisovala pota njegovega slovenstva, ki so dajali utrip našemu bitju in bivanju takrat in v sedanosti. Med njimi je zagotovo tudi veliko neznanih posameznikov, mater, lovcev in kmetov, plemičev in duhovnikov, vojskovodij, politikov, umetnikov in znanstvenikov. Nekaterih se spominjamo, ker smo nanje ponosni, tudi zato, ker je njihovo življenje zanimivo, in ne nazadnje tudi zato, da z njimi opozorimo na izredno vrednost slovenstva.

Tudi Sodražica in njena naselja so v preteklosti dala številne zaslužne može in žene, znamenite Slovence, ki so vidno prispevali h kulturnemu, umetnostnemu, socialnemu in splošno gospodarskemu razvoju v širšem slovenskem merilu, nekateri pa tudi zunaj naše dežele. Letos se mnogih izmed naših zaslužnih krajanov spominjamo zaradi okrogle obletnice rojstva ali smrti, zato bi z lahkoto in upravičeno rekli, da je letošnje leto – kulturno leto v Sodražici. 210 let rojstva - Andrej Luschin, vitez Ebengreuth, 160 let rojstva - Mihael Arko, 130 let rojstva - Gregor Perušek, 130 let rojstva - Karlo Adamič, 100 let

rojstva – Cita Lovrenčič – Bole, 80 let rojstva – Brane Ivanc, 80 let smrti – dr. Ivan Prijatelj, 50 let smrti – Makso Hrovatin.

Vzemite v roke katero izmed njihovih knjig, pogledajte si njihova umetniška dela, prisluhnite njihovi glasbi, igri ... s tem jih boste najboljše spoznali in začutili, da ti velikani prihajajo iz naših krajev.

In življenje teče dalje ... Ni pomembnih in manj pomembnih. Niti posameznikov niti narodov. Zato: »Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, da koder sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan. Da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak«.

ANDREJ LUSCHIN,
vitez Ebengreuth
1807-1979
kraj: Ravni dol
poklic: pravnik

DR. IVAN PRIJATELJ
1875-1937
kraj: Vinice
poklic: slovstveni in
kulturni zgodovinar,
univ. profesor

GREGOR PERUŠEK
1887-1940
kraj: Sodražica /
Jelovec
poklic: slikar

CITA LOVRENČIČ-
BOLE
1917-1986
kraj: Sodražica
poklic: medicinska
sestra, ena od
začetnic zdravstvene
preventiv

MIHAEL ARKO
1857-1938
kraj: Zapotok
poklic: organizator,
zgodovinar, deželni
poslanec, duhovnik

MAKSO HROVATIN
1883-1967
kraj: Sodražica
poklic: tiskar in
založnik

KARLO ADAMIČ
1887-1945
kraj: Sodražica
poklic: glasbenik,
orglar, skladatelj

BRANE IVANC
1937-1991
kraj: Sodražica
poklic: igralec

JE PESEM MOJ SVET

PRIPRAVIL: ZDENKO TURK

Predstavljam knjigo z naslovom Je pesem moj svet. V njej je zbirka pesmi, ki opisujejo dogodke, kraje, nekatere so vesele, druge žalostne, domoljubne, smešne ... Nekatero med njimi so uglasbene. Knjiga je trde vezave, ima 108 strani, stane pa 10 evrov. Nekaj knjig se da še dobiti. Če bi jo kdo želel, naj v popoldanskem času pokliče na tel. št. 041 384 067.

Knjigo sta finančno podprli Občina Sodražica in Občina Loški Potok, za kar se jima iskreno zahvaljujem.

Pa še ena pesem iz knjige:

ŠEDRŽANKE

Moja je iz Sodražce,
zanjo bije mi srce,
saj je lepa kakor cvet,
je lepše ni na celem svet.
postori po hiši vse,
boljše ni je kuharce
in močno me rada ima,
moja ta Šedržanka.

Moja je iz Sodražce,
je taprava ta zamé,
ne zamenjam z drugo jo,
saj tako sem srečen z njo.
kot čebela pridna je,
pere, lika, streže me,
saj me rada pocrklja,
moja ta Šedržanka.

Res so Šedržanke
pridne in delavne,
pa tako vse fletne so,
da mi jih ljubimo.
vsa dekleta, mamice,
brihtne so glavice,
včasih pa navihane,
so te Šedržanke.

PROMOCIJA ZDRAVJA NA DELOVNEM MESTU

PRIPRAVILA: KATARINA ARKO, DRUŠTVO ZDRAV.SI

Promocija zdravja na delovnem mestu (PZDM) je po Zakonu o varstvu pri delu že nekaj let obvezna za vsa podjetja in organizacije. Zajema skupna prizadevanja delodajalca, delavcev in celotne družbe k izboljšanju zdravja in počutja na delovnem mestu kot tudi doma, kar nedvomno prispeva k izboljšanju zdravja posameznika in posledično k uspešnosti podjetja.

Namen aktivnosti je poudatek na preventivi kot tudi na kurativi, ki je specifična za posamezno delovno okolje.

V okviru LU Kočevje s podporo Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Evropskega socialnega sklada je Društvo ZDRAV.si izvedlo delavnice pod skupnim imenom »ZDRAVJE ZAPOSLENIH – VODILO USPEŠNEGA PODJETJA«, ki so se ga udeležili zaposleni iz VVZ Kočevje in podjetja Fibran Sodražica.

Program PZDM prispeva k boljšemu počutju in zdravju zaposlenih, kar posledično pomeni povečanje motivacije in izboljšanje storilnosti, zmanjšanje fluktuacije zaposlenih in je pozitivna podpora v vseh segmentih bivanja.

Vložek v zaposlene je vedno posredna ali neposredna ekonomska korist in se ne tretira kot strošek, saj dolgoročno vpliva na uspešnost podjetja.

V okviru projekta se je na predavanjih in delavnicah spodbujal zdrav življenjski slog, ki naj postane stalnica tudi izven

delovnega časa in vključuje:

- telesno aktivnost z vadbo in gibanjem (hoja, kolesarjenje, športne igre),
- zdravo prehrano,
- vzdrževanje duševnega zdravja in obvladovanje stresa,
- spodbuja odstranitev škodljivih razvad (alkohola, kajenja, droge) z vključevanjem v delavnice za odvajanje odvisnosti.

Sodelovanje pri projektu je prostovoljno, saj se vsak posameznik sam odloči za zdravje v takšni obliki, kot si ga sam želi in mu osmišlja življenje. Pomembno je, da se začne prepoznati simptome preobremenitve, ki vodijo v depresijo, poškodbe, bolezni, in da se pravočasno ukrepa.

Pokazalo se je, da so z delom najpogosteje povezane kostno mišične težave. V tem primeru je uvajanje ergonomskih izboljšav in razvijanje specifičnih aktivnosti za posamezne panoge velikega pomena. Kjer je veliko mentalnega dela, je potreba po fizični aktivnosti večja in obratno. Sprostilne tehnike in lažje fizične aktivnosti pa so povsod zelo dobrodošle, zlasti med delovnim odmorom. Vključevali naj bi se vsi zaposleni. Veliko težav je povezanih s stresom, tako fizičnim kot psihičnim. Med tehnike, ki ga občutno zmanjšajo, so tehnike sproščanja, pravilnega dihanja, ustreznega prehrana, ustreznega načrtovanja dela in prostega časa, sposobnost kdaj reči tudi »NE« ter dovolj telesne

aktivnosti. Osebe, ki so dovolj fizično aktivne, v veliki meri zmanjšajo verjetnost kroničnih težav ali celo prezgodnjo smrt.

Odlična je možnost uvajanja aktivnega in pasivnega modela vključevanja v program. V aktivni model spada telesna vadba, v pasivnega pa manualne terapije in podporne aktivnosti, ki omogočajo postopno vključevanje po meri in želji posameznika. Prav tako ima pri vključevanju oziroma sodelovanju velik pomen prilagajanje programa telesne vadbe.

Vzpodbuda in prisotnost terapevta oziroma svetovalca sta zato v podjetju nujni. Vlogo lahko prevzame ekipa, ki skrbi za ergonomijo v podjetju, organizira dejavnosti in skrbi za priročnike in zloženke o pridobitvi in ohranitvi zdravja, kot tudi za vse ostale aktivnosti in redne zdravniške preglede.

V skandinavskih državah na primer zaposlenim nudijo, odvisno od njihovega števila, pomoč terapevtov na delovnem mestu ali plačljive terapije. Ugotovitve kažejo, da je 30 % manj izostankov z dela, kar finančno vsekakor ni zanemarljivo.

Pri tem je pomembno, da se začnemo zavedati lastne odgovornosti za zdravje in da ga ne prelagamo na zdravstvo in druž-

bo. Mi smo tisti, ki smo dolžni pravočasno poskrbeti zase in zanamce z zgledom, z zdravim življenjskim slogom. Le tako bomo poskrbeli za kakovostna leta, ki so pred nami.

Program je vseboval:

- aktivnosti za izboljšanje organizacije dela kot tudi delovnega okolja, krepitev medsebojnih odnosov, timsko delo in komunikacija,
- spoznavanje zdravega prehranjevanja in
- prevzemanje lastne odgovornosti za zdravje v vseh segmentih našega delovanja skozi preglednico »življenjski krog«.

Iskrena hvala LU Kočevje za organizacijo in vodstvu podjetij, ki so omogočili izvedbo programa.

Največja zahvala pa gre vsem udeležencem za odlično sodelovanje. Veliko uspeha pri odločitvi za 1. korak.

Za več informacij in izvedbo »promocije zdravja na delovnem mestu« PO VAŠI MERI, pokličite na tel. 051 301 772 ali pišite na e-naslov dru.zdrav.si@gmail.com.

SPOMLADANSKI TERMINI VADB

Za krepitev zdravja in vitalnosti ste od marca dalje toplo vabljeni na vadb:

- Vsak torek med 7.30 in 8.00 uro na BREZPLAČNO vadbo GIBANJE JE ŽIVLJENJE- POZDRAV DNEVU na prostem pred trgovino Mercator.
- torek med 8.00 in 9.00 uro na že utečeno energijsko vadbo za seniorje v prostorih Občine Sodražica
- torek med 19.00 in 20.30 pa energijsko vadbo za vse aktivne ženske, kjer bomo z gibanjem po starodavnih metodah in s pravilnim dihanjem krepile vitalno žensko energijo.
- Vsak četrtek se nadaljuje že ustaljena BREZPLAČNA vadba z učenci prve triade OŠ dr. Ivan Prijatelj.

Za več informacij o vadbah pokličite na tel. 051 301 772 (Katarina) ali e-mail dru.zdrav.si@gmail.com

ŠD EXTREM KRALJUJE V VSEH SVOJIH SELEKCIJAH

PRIPRAVILA: MATEJA ZABUKOVEC

Po polovici letošnje sezone so vse naše ekipe v igri za najvišja mesta na državnem nivoju. Naše delo z mladimi od 4. leta dalje se obrestuje. Športno društvo Extrem je tudi najštevilčnejše športno društvo v regiji. Letos je v društvu oblikovanih rekordnih 24 vadbenih skupin. Vsak vikend se odvijajo tekmovanja v državnem futsal prvenstvu, bodisi doma, bodisi odidemo na gostovanja po celi Sloveniji. Kako zelo uspešni so naši tekmovalci, kažejo rezultati, saj so prav v vseh kategorijah, kjer tekmujejo, med prvimi tremi. Upravičeno si lahko nadejamo končnega uspeha na najvišjih mestih.

V kategoriji U13 tekmujejo kar 2 naši ekipe, ki sta trenutno uvrščeni na 2. in 6. mesto. Na listi najboljših strelcev lige pa se nahaja naš Andraž Gregorič s 30 zadetimi goli. Tudi v kategoriji U15 imamo 2 tekmovalni ekipe, ki sta trenutno uvrščeni na odlično 1. in 3. mesto. Tudi v tej kategoriji imamo v svojih vrstah najboljšega strelca lige Žana Bracoviča s 25 goli. Skupina fantov v U17 je na zahodu trenutno še brez prave konkurence, saj so z naskokom uvr-

ščeni na prvo mesto, Timotej Debeljak pa je najboljši strelca lige z 20 danimi goli. Naše uspešno delo pa se kaže tudi pri selekcioniranju fantov U17, ki poteka na državnem nivoju, pod okriljem NZS. Za vodjo selekcioniranja na zahodu je bil izbran naš trener Mitja Mihelič. Pokazala se je tudi izjemna kvaliteta naših igralcev, saj jih je bilo na zbor morebiti bodoče reprezentance U17 vpoklicanih kar 5. V letošnji sezoni pa žanjemo uspehe na državnem prvenstvu tudi pri ženskah, saj trenutno zasedajo najvišje, prvo mesto. Tudi tukaj imamo trenutno najboljšo strelko lige Matejo Zabukovec z 10 goli.

Sodelovali pa smo tudi v zimski ligi za mlajša dekleta U13 in U15, ki so se odlično odrezala in uspešno kosala z nekaterimi ekipami, ki imajo precej večjo bazo igralcev.

Glede na to, da se bliža končnica sezone ste prav vsi vabljeni k navijanju v Športno dvorano Sodražica. Informacije o vseh dogodkih, ki se bodo odvijali, lahko spremljate na spletni strani, Facebook strani ali na oglasni deski športne dvorane.

PROŠNJA ZA FINANČNO IN MATERIALNO PODPORO ZA NOVOZGRAJENO KOČO SMREKOVEC

PRIPRAVIL: JOŽE ARKO, VODJA PODODBORA SODRAŽICA

Sodraški ribiči, ki štejemo 13 članov, smo lani z zagnanim in prostovoljnim delom zgradili kočo na ribniku Smrekovec. Ker projekt nima lastnega finančnega priliva, se vsako leto trudimo s prodajo rib na tržnem dnevu. Kočo smo postavili pod streho in jo zaprli s stavbnim pohištvo. Za nadaljnja dela bi nam prav prišla dodatna finančna ali materialna podpora. Delujemo kot pododbor Ribiške družine Ribnica in imamo v ta namen pri SKB banki odprt poseben žiro račun za ribnik Smrekovec. Številka računa je **SI56 0311 4100 0293 193** s pripisom »za kočo Smrekovec«. Veseli bomo vsakega podarjenega prispevka. Koča bo odprta za vse obiskovalce in bo v sklopu ribnika bodoča ribolovna in turistična destinacija.

Zahvaljujemo se vam za podporo in vas že zdaj lepo vabimo na pečene postrvi in ribje polpete za Tržni dan 2017.

TRR: SI56 0311 4100 0293 193

RIBNIŠKI PLAVALCI POSTAVLJAJO NOVE MEJNIKE DOLENJSKEGA PLAVANJA

PIŠE: MIHA KOREN, FOTO: DOLORES ARKO, MIHA KOREN

Ob zaključenih državnih prvenstvih za vse starostne skupine se lahko Ribničani upravičeno veselimo uspehov naših plavalcev in plavalk. Skupaj osvojenih petinštirideset stopničk, od tega osem prvih, petnajst drugih in dvaindvajset tretjih mest. Za piko na i pa še nov državni rekord hitrih Ribničanov.

Kot prvi so se za naslove konec januarja v Mariboru potegovali kadeti, mladinci in člani. V absolutni kategoriji se je z najvrednejšim rezultatom med posamezniki izkazal Chad Andoljšek na 100 m prosto, kjer je suvereno slavil zmago in se kot prvi Ribničan in kot deseti Slovenec spustil pod magično mejo 50 sekund. Chad je prav tako gladko opravil s konkurenco tudi na 50 m prosto. Med posamezniki so se na stopničke v absolutni konkurenci povzpeli še Lucija Kous z 2. mestom na 100 m hrbtno in 3. mestom na 50 m hrbtno ter Tim Zobec z 2. mestom na 50 m prsno in 3. mestom na 100 m

prsno. Odlično je nastopal v absolutni kategoriji še Robert Lovšin, sicer še mladinec, ki je osvojil 2. mesto na 100 m delfin, 3. mesto na 50 m, 100 m in 200 m prosto ter 50 m in 200 m delfin. Robert je v mladinski kategoriji slavil na 50 m in 100 m prosto, 100 m in 200 m delfin, drugo mesto je osvojil na 50 m delfin in 200 m prosto, tretje mesto pa na 400 m prosto.

V kadetski konkurenci je najbolj izstopala Laščanka Ana Kastigar s kar šestimi finalnimi nastopi, ki pa bo svoje stopničke napadala šele naslednje leto, saj letos nastopa kot mlajša v kategoriji kadetinj. V finalih pa so se borile tudi Gaja Radivojevič, Nadja Padar in Maša Lovšin.

Za najbolj odmeven moštven rezultat so poskrbeli fantje v štafeti 4 x 50 m prosto, v postavi Tilen Kočvar, Tim Zobec, Robert Lovšin in Chad Andoljšek, kjer so postali državni prvaki in postavili nov absolutni rekord Slovenije. Moška štafeta na 4 x 100 m prosto v postavi Jan Arko, Robert Lovšin, Tim Zobec in Chad Andoljšek je osvojila 2. mesto, moška štafeta na 4 x 100 m mešano v postavi Jošt Pavlin, Tim Zobec, Robert Lovšin in Chad Andoljšek pa je osvojila 3. mesto.

Sledilo je državno prvenstvo za dečke stare 13 in 14 let ter deklice stare 12 in 13 let v Kranju med 3. februarjem in 5. februarjem. Najuspešnejši posameznik je bil Vid Lovšin, ki se je zmage veselil na 100 m delfin, drugi je bil na 200 m delfin in tretji na 50 m delfin. Med starejšimi se je Nani Poje uspelo uvrstiti na 3. mesto na 50 m hrbtno. Med mlajšim je izstopal Filip Čirovič z 2. mestom na 50 m prsno in 400 m mešano ter 3. mestom na 50 m in 200 m prsno ter 200 m mešano. Prav tako 3. mesto je osvojil Klemen Topolnik na 1500 m prosto. Med dekleti pa je Maja Levstek osvojila 2. mesto na 100 m in 200 m hrbtno ter 3. mesto na 50 m hrbtno. V finalnih nastopih smo navijali še za Emo Tomšič, Nejca Miheliča in Jako Lovšina. V skupnem seštevku so Ribničani osvojili zelo dobro 7. mesto med 26 slovenskimi klubi.

Z leve: (Robert Lovšin, Jan Arko, zgoraj: Chad Andoljšek, Zobec Tim)

Maja Levstek (2. mesto)

Zadnji so se prav tako v Kranju za naslove najboljših borili mlajši dečki in mlajše deklice. Najuspešnejši plavalec tega državnega prvenstva je postal v mlajši kategoriji Laščan Maks Kastigar, ki je v mlajšem letniku osvojil kar šest diplom. Drugo mesto je osvojil na 50 m hrbtno in 200 m hrbtno, tretji pa je bil na 400 m prosto, 200 m prosto, 100 m prosto in 100 m hrbtno. Tudi dekleta so se odlično odrezala. V soboto je najbolje šlo Dori Đukič, ki je osvojila 3. mesto na 50 m hrbtno. V nedeljo pa sta se s tretjim mestom v mlajši kategoriji izkazali tudi Olja Radivojevič na 100 m prosto in Marta Arko na 200 m hrbtno.

Tudi ostalih pet plavalcev: Hana Starc, Niki Starc, Mitja Turk, Nik Blatnik in Lovro Čirovič je nanizalo veliko osebnih rekordov in so dokazali, da spadajo v sam vrh slovenskega plavanja med mlajšimi dečki in deklicami. Hana Starc je dodala k odličnemu skupnemu rezultatu 6. mesto na 200 m prosto in 7. mesto na 400 m prosto in Mitja Turk štiri uvrstitve med najboljših deset v mlajšem letniku.

Čestitke!

SIBOR INOTHERM NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V BORBAH IN POKALU V DUO SISTEMU

PRIPRAVIL: ELVIS PODLOGAR, PREDSEDNIK SIBORJA

Dvanajst slovenskih klubov je sodelovalo 28. 1. 2017 na državnem prvenstvu v borbah za kadete in člane ter prvi tekmi za slovenski pokal v duo sistemu za vse kategorije v OŠ Šempeter pri Celju v organizaciji KBV Fudoshin. Na tekmovanju je nastopilo preko 100 tekmovalcev iz 12 klubov.

Ekipa Sibor-Inotherm je osvojila 24 medalj od tega 15 zlatih, 6 srebrnih in 5 bronastih medalj. Tekmovanja se je tako udeležilo 40 članov SIBORJA, med njimi tudi štirje iz sodraške občine, in sicer Andraž Žlindra, Jan Divjak, Sara Divjak in Laura Zajc, ki so dosegli odlične uvrstitve:

- Andraž ŽLINDRA borbe U18 do 60 kg – 1. mesto
- Jan Divjak in Lana POJE MIHELIČ duo U10 mešani par – 1. mesto
- Sara DIVJAK in Laura ZAJC duo U12 ženski par – 3. mesto

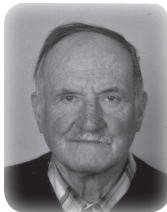
Odlične uvrstitve pa so dosegli tudi drugi naši člani:

- Luka ČIROVIČ in Nejc PODLOGAR, duo U18 moški par-2. mesto,
- Naja POJE MIHELIČ in Tim BENČINA GRGURIČ, duo U12 mešan par – 2. mesto
- Tim BENČINA GRGURIČ in Anže GOLEŽ, duo U12 moški par – 1. mesto
- Naja POJE MIHELIČ in Lana POJE MIHELIČ, duo U12 ženski par – 1. mesto
- Jaka DIVJAK in Neli PODLOGAR, duo U15 mešani par – 2. mesto
- Luka ČIROVIČ in Karin AMBROŽIČ, duo U15 mešani par-1. mesto
- Neli PODLOGAR in Nika KOTAR, duo U15 ženski par – 2. mesto
- Timotej DELAČ in Maj BEGIČ, duo U15 moški par-3. mesto
- Tina PELC in Anton AMBROŽIČ, duo U18 mešani par – 1. mesto
- Lovro DIVJAK in Matic JAKŠIČ, duo U18 moški par – 1. mesto
- Miha MALEŽIČ in Erik MIHELIČ, duo U12 moški par – 3. mesto
- Liza RUS in Maja ŽLEBIČ, U8 ženski par – 1. mesto
- Tina in Maja ŽLEBIČ, U8 ženski par – 2. mesto
- Enej ŽAGAR in Anže GOLEŽ, duo U15 moški par – 3. mesto
- Zoja ŽAGAR in Žiga Turk, duo U8 mešani par – 1. mesto
- Tristan GOTOVAC in Žak BEJTOVIČ, duo U8 moški par – 1. mesto
- Matej in Nejc KOTAR, U10 moški par – 1. mesto
- Gašper MAROLT, borbe, U18 do 73 kg – 1. mesto
- Vid BELIČ, borbe, U18 do 81 kg – 1. mesto
- Lovro DIVJAK, borbe, U18 nad 81 kg – 1. mesto
- Tina PELC, borbe, U18 do 63 kg – 3. mesto

*Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti.
In sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni.*

(Simon Gregorčič)

Zahvala

Ob izgubi našega dragega

ANTONA ŠILCA
(1936–2017)
iz Kržetov na Gori

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in svete maše ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za lepo opravljen obred, gasilcem PGD Gora, pevskemu zboru, zdravstvenemu osebju in Komunalni Ribnica.

Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Žalujoči vsi njegovi

*Si kot sonce v življenju sijala,
za vse svoje ljubezen dajala,
odslej boš kot zvezda svetleča,
naj ti v nebesih dana bo sreča.*

Zahvala

Ob boleči izgubi drage mame,
babice in prababice

IVANE FAJDIGA
(1931–2017)
iz Ravnega Dola 5

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, tople besede ter podarjeno cvetje in sveče. Posebej se zahvaljujemo negovalnemu osebju doma starejših občanov iz Kočevja. Prav tako se zahvaljujemo Komunalni Ribnica, sodelavcem iz podjetja EKOP, Občini Sodražica, župniku za lep obred, pevcem in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči vsi njeni

POLICISTI OPOZARJAMO NA DRZNE TATVINE V VAŠIH DOMOVIH

KAKO DELUJEJO DRZNI TATOV?

- Žrtve so pogosto starejše osebe na osamljenih krajih, tatvine pa se največkrat zgodijo dopoldne.
- Tatovi delujejo v skupinah.
- Eden izmed tatov vas zamoti z različnimi pretvezami (sprašuje za pot; poizveduje, ali ste sami doma; pove, da je iz komunalnega ali telekomunikacijskega podjetja, elektropodjetja ipd. in da bo v okolici vašega doma napeljeval kable, kopal jarke; razlaga, da zbira staro železo; prosi za vodo ipd.) in poskuša zvabiti stran od doma.
- Drugi tatovi medtem vstopijo v vaš dom ter krajejo denar in vrednejše predmete.

KAKO UKREPATI, DA NE POSTANETE ŽRTEV TATOV?

- Bodite pozorni na sumljiva vozila in osebe v okolici svojega doma ter o tem obvestite policijo na telefonsko številko 113.
- Vedno zaklepajte vrata, zapirajte okna in doma ne hranite večjih vsot denarja.
- Neznancev ne spuščajte v svoj dom.

- Pogovor z njimi opravite na varni razdalji (skozi okno, z balkona ipd.).
- V pogovorih s sumljivimi osebami vzbudite prepričanje, da niste sami doma.
- Na pojav takšnih oseb opozorite sosede.
- Ko vas ni doma, imejte v hiši oziroma stanovanju prižgano luč in se dogovorite s sosedi, naj bodo pozorni tudi na vaš dom.

KAKO UKREPATI, ČE POSTANETE ŽRTEV TATOV?

- Obvestite policijo na telefonsko številko 113.
- Zapomnite in zapišite si čim več podatkov o tatovih (opis zunanega videza, uporabljeno vozilo, smer odhoda ipd.).
- Do prihoda policistov ne hodite tam, kjer so se gibali tatovi, in ne premikajte predmetov, s katerimi so bili ti v stiku.

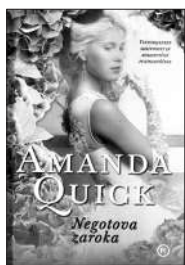

Branje ob SKODELICI ČAJA

PRIPRAVILA: NEŽKA MOHAR GAČNIK, BIBLIOTEKARKA

Na decembrski pravljični urici so najmlajši prisluhnili pravljici z naslovom Abrakazebra ter kasneje izdelovali in krasili novoletne jelke iz papirja. Januarska pravljična urica je minila v znamenju pravljice Miška želi prijatelja. Mali nadobudneži so izdelovali male papirnate miške.

Za naše zveste bralce smo tokrat izbrali naslednje zanimive knjižne novosti!

AMANDA QUICK Negotova zaroka

Človek ne pričakuje, da ga bodo sredi Londona ugrabili ob belem dnevu, a Amity Doncaster se zgodi prav to. Komaj ji uspe pobegniti iz kočije, kjer ji moški s črno svilenom masko grozi s smrtjo. Skrivnostni serijski morilec z vzdevkom Ženin se je spravlil nadjno zaradi opravljenih govoric, da je med plovbo iz New Yorka omrežila Benedicta Stanbridgea. Le-ta si mora priznati, da je do lepotice vse prej kot ravnodušen, seveda pa noče, da bi iznajdljiva in hrabra Amity trpela, ker jo povezujejo z njim. Vsak od njiju želi končati Ženinovo vladavino strahu v Londonu in pri tem hitro združita moči. Medtem ko se pripravljata, da se spopadeta z neuravnovešenim zločincem sredi mesta, ki ga imata rada, se morata soočiti tudi s čustvi, pred katerimi ne moreta pobegniti.

ISABEL ALLENDE Japonski ljubimec

Čilsko-ameriška pisateljica Isabel Allende (1942) slovi kot ena najbolj priznanih in priljubljenih špansko pišočih avtoric. V Japonskem ljubimcu je stkala epsko pripoved, ki jo lahko postavimo ob bok prejšnjim mojstrovinam, kot sta Hiša duhov in Otok pod morjem.

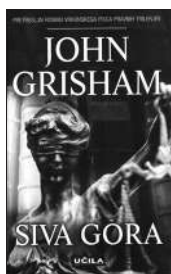
Alma Belasco je še deklica, ko jo starši na pragu druge svetovne vojne pošljejo iz rodne Poljske k premožnim sorodnikom v San Francisco. Tam spozna Ičimeija Fukudo, sina japonskega vrtnarja družine Belasco, in med otrokoma poženejo prvi popki naklonjenosti. Po japonskem napadu na Pearl Harbor, ko Ičimeijevo družino skupaj s tisoči japonskih Američanov izženejo v internacijsko taborišče, pa sta se prijatelja prisiljena ločiti in v letih, ki sledijo, morata vedno znova zatajiti svoja čustva. Toda vztrajnost človeškega srca je neizmerljiva in v svetu, podvrženem nenehnim spremembam, se počasi splete presunljiva zgodba, ki priča o neustavljivi moči ljubezni.

SUSAN MEISSNER Skrivnosti srečnega življenja

Sedanjest, Oxford, Anglija. Mlada ameriška študentka Kendra Van Zant, ki si vneto prizadeva za uresničitev svoje predstave popolnega življenja, dela intervju z Isabel McFarland ravno v trenutku, ko je starejša ženska pripravljena razkriti skrivnosti o vojni, ki jih je skrivala več desetletij - začnši s tem, kdo v resnici je. Kar Kendra dobi od Isabel, je dar in breme - ki bo postavil na preizkušnjo njena prepričanja in srce.

Štirideseta leta prejšnjega stoletja, Anglija. Ko Hitler bije vojno brez primere proti civilnemu prebivalstvu Londona, je na tisoče otrok evakuiranih k rejniškim družinam na podeželje. In čeprav petnajstletna Emmy Downtree in njena veliko mlajša sestra Julia najmeta zatočišče v očarljivi podeželski hišici v pokrajini Cotswold, Emmy zaradi svoje goreče želje, da bi se vrnila v mesto in postala vajenka modnega oblikovalca, pride v navzkrižje z Julijino močno potrebo po sestrični navzočnosti. Ker sestri delujeta z nasprotnima ciljema v mislih, ravno v trenutku, ko nemško bojno letalstvo na London meče uničujoče bombe, se kruto ločita, njuni življenji pa ubereta nepredstavljivo pot.

JOHN GRISHAM Siva gora

Leta 2008 veliko odvetniško družbo, v kateri si Samantha Kofler uspešno gradi kariero, prizadene vsesplošna gospodarska kriza. Samantha pošljejo na neplačan dopust, ponudijo pa ji možnost, da eno leto brezplačno dela na kliniki za pravno pomoč in počaka na možnost, da jo potem spet zaposlijo.

Samantha že po nekaj dneh zapusti Manhattan in se preseli v Brady v Virginiji, mestece z zgolj 2200 prebivalci v osrčju Apalachev - v kraje, o katerih je dotlej le brala. Njena nova zaposlitev jo vpelje v mračni svet premogovništva, kjer se zakoni pogosto kršijo, skupnosti razkrajajo, pokrajina pa brezsrčno uničuje. A niso vsi krajanje navdušeni nad odvetnico, ki je k njim prišla iz velemesta. Samantha se že po nekaj tednih znajde sredi smrtno nevarnega sodnega procesa. V Bradyju, tako kot v večini majhnih mest, so nekateri pripravljeni tudi ubijati, da bi prikriili velike skrivnosti.

JEAN-LUC BANNALEC Na koncu sveta

Ob slikoviti reki Belon, tam, kjer gojijo svetovno znane ostrige, med čermi, začaranimi gozdovi in Atlantskim oceanom svojeglava ostarela filmska diva tik pred veliko nočjo najde moško truplo. Kmalu zatem komisarja Dupina pokličejo iz 'gorovja' Monts d'Arrée, okoli katerega se spletajo legende o vilah in hudiču. Tudi tam so našli mrtveca. Identiteta obeh pokojnikov je neznana. Ko se izkaže, da sledi vodijo do keltskih bratskih ljudstev, mafije, ki se ukvarja s krajami peska, in zagonetnih druidskih kultov, komisar Dupin zasluti, da bo to njegov najbolj nor primer doslej.

JOHN FARNDON Človeško telo

Kako se celijo kosti? Kaj so hormoni? Kaj se zgodi s hrano, ki jo zaužijemo? Vstopite v notranost človeškega telesa in ugotovite, kako deluje. Od vpogleda v notranost najmanjše celice do potovanja po krvnem obtoku - presenečeni boste, kaj vse boste odkrili. Knjiga poglobljevo predstavi neverjetna dogajanja v našem telesu, ki ga imamo pogosto za nekaj samoumevnega. Nikoli si ne boste več obrisali nosu kot do zdaj!

S tem tudi zaključujem tokratni izbor nekaterih knjižnih novosti! Vljudno vabljeni v sodraško knjižnico! Čim lepše in prijetneje preživite preostanek letošnje zime! Radi in lepo se imejte ter na svidenje čez dva meseca!

Pogostimo POROKE

Smo mlad, inovativen kolektiv, ki ljubi izzive.

Nudimo pogostitve civilnih in cerkvenih porok ali postrežbo svatov na vašem domu.

Z našo dinamičnostjo pa tudi poskrbimo za vaše poslovne dogodke.

Veliko damo na unikatnost postrežbe, z rustikalnem pridihom. To pa se tudi odraža tudi na prigrizkih samih. Seveda, pa je uresničitev želj naših strank naša največja zmaga.

Ne spreglejte!

ZIMSKO KEGLANJE

Za vas smo pripravili posebno kegljaško ponudbo, ki vsebuje dve kegljaški uri, vašo družbo pa bosta čakala 2 "ajmarja" piva in ena lajšta prigrizkov. Dobrodošli na našem kegljišču!

Cena za 6 oseb zgoraj 45€.

Kontaktirajte nas na:

☎ 041/201-232, ✉ info@ktc.si

KTC Kulturno turistični center
Hrib 14 | 1318 Loški Potok

Za delo v Gostilni Mihelič v Ribnici iščemo:

POMOČ V KUHINJI ž | m
POMOČ V STREŽBI ž | m

Od kandidatov pričakujemo:

- delovne izkušnje
- smisel za timsko delo
- osebno urejenost

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas,
z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas.

Prosimo, da pisne vloge z življenjepisom pošljete na e-naslov:
hbiro.doo@gmail.com ali osebno oddate v Gostilni Mihelič.

...

GOSTILNA MIHELIC • H-Biro d.o.o. • TRGOVINA – STORITVE – GOSTINSTVO
Škrabčev trg 22 • 1310 Ribnica • Slovenija • T: +386 (59) 15 39 85 • M: +386 (70) 36 33 23
E: hbiro.doo@gmail.com • FB: Gostilna Mihelič Ribnica

microera

Microera Jože Šilc s.p.
Hrovača 14A (trgovski center SPAR Ribnica)

1310 Ribnica

☎ 01 8373 116

☎ 051 358 762

✉ info@microera.si

www.microera.si

UGODNI NAROČNIŠKI PAKETI TER AKCIJSKI APARATI NA OBROKE!

DELOVNI ČAS:
PON - PET
8.30 h - 12 h
ter 14 h - 18 h
SOB
8.30 h - 11.30 h

ZAJLA CENTER d.o.o

Tel.: 041 764 966 • e-mail: info@zajlacenters.si

Prodajni program:

- jeklene vrvi za gozdarske vitle (dvakrat valjane)
- gozdarske verige
- bremenske verige
- bremenski trakovi
- traktorske pnevmatike

Suhorobar

Glasilo občine Sodražica

